

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת מטות מסעי ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים]

מאמר 'סוד החצי'

פרק ג'

*הפולחן הקרובים נביא בצנ"ה כרקיס אמאמר 'סוד החצי' עם הוספות חדשות
עוסקות לאחראנה.*

סוד רחל ולאָה.

מוֹבָא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (רחל ולאָה פ"ג), שהשפעת הקדשה שיוֹרֶדֶת לְמִטָּה לעולם הַזֶּה היא ההשפעה שְׂרַחֵל מִקְבֵּלָתָהּ, וְהַשְׁפַּע שֶׁל לֵאָה נִשְׁאָר לְמַעְלָה וְרַק לְחִיצוֹנִים יֵשׁ יְנִיקָה מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. נִרְאָה דִּי־צַחֵק הַמְּסַמֵּל אֶת מִדַּת הַגְּבוּרָה שְׂחוֹתֶכֶת לְשָׁנֵי חֲצָאִים, הוֹלִיד אֶת יַעֲקֹב וְעָשׂו תְּאֻמִּים כְּשֶׁהָיָה "בֵּן שְׁשִׁים שָׁנָה", דִּי־עַקֵּב וְעָשׂו סָמְלוּ אֶת שְׁנֵי חֲצָאִים שֶׁל יֶצְחָק, יַעֲקֹב אֶת הַחֲצִי שֶׁל רַחֵל שִׁוִּירֶד לְמִטָּה, וְעָשׂו סָמַל אֶת הַחֲצִי שֶׁל לֵאָה שֶׁלְחִיצוֹנִים יֵשׁ יְנִיקָה מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן יֶצְחָק הָיָה בֵּן שְׁשִׁים שָׁנָה בְּזִמְנָה זֹה, דֶּה־שְׁפַעָה זֹה סָמְלָה אֶת הַשְׁפַּעַת הַיְסוּד שֶׁל יֶצְחָק, שֶׁשִׁיךְ לְמַסְפָּר שֵׁשׁ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאֻמְרָנּוּ, שְׂחֲצִי מִהַשְׁפַּעַת יַעֲקֹב הוֹלֶכֶת לְלֵאָה וְאֵינָה יוֹרֶדֶת לְמִטָּה, זֶה רַק בְּבַחֲיִנַת יַעֲקֹב בְּעוֹלָמוֹת, דִּי־עַקֵּב מְסַמֵּל אֶת זְעִיר אֲנָפִין שֶׁמִּתְחַלֵּק לְשָׁנִים, אֲבָל יַעֲקֹב עֲצָמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּנֻדָּאֵי הָיָה שִׁיךְ לְאוֹתוֹ חֲצִי שִׁוִּירֶד לְמִטָּה, כְּפִי שְׂרוּאִים, שֶׁהוּא יֶרֶד לְמִטָּה לְעוֹלָם הַזֶּה דֶּרֶךְ צֵד הַקְּדֻשָּׁה וְהָיָה שִׁיךְ לְקְדֻשָּׁה. וְלָכֵן מִלְכַתְחֵלָה לֵאָה הִיְתָה מִיַּעֲדֵת לְעָשׂו וְרַחֵל לְיַעֲקֹב, כְּמוֹבָא בְּרִש"י (בראשית כט, יז), דִּי־עַקֵּב בְּעוֹלָם הַזֶּה שִׁיךְ לְחֲצִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת רַחֵל, שֶׁהוּא הַחֲצִי שֶׁל הַחֲסִדִּים שִׁוִּירֶדִים לְמִטָּה. וְכֵן רוּאִים, שְׂרַחֵל הִיְתָה עֶקְרוֹ שֶׁל בֵּית, כְּמוֹבָא בְּרִש"י (בראשית מו, יט), דְּבַעוֹלָם הַזֶּה יַעֲקֹב שִׁיךְ אֵלָיָהּ. וְעָשׂו בְּעוֹלָם הַזֶּה שִׁיךְ לְחֲצִי הָעֲלִיוֹן, שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת לֵאָה, שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה יוֹרֶד רַק לְחִיצוֹנִים. וְזֶה שְׂרוּאִים שֶׁלֵּאָה הִיְתָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא לְכַאוֹרָה לֹא שִׁיכֶת לְכָאן, לֹא קִשְׂיָא, דְּלֵאָה בָּאָה לְעוֹלָם הַזֶּה דֶּרֶךְ בְּתוּאֵל, שֶׁשִׁיךְ לְחִיצוֹנִים, אֲלָא שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה שִׁיַּעֲקֹב יֵשָׂא גַם אֶת לֵאָה, לְסַמֵּל שְׂבַחֲיִנַת יַעֲקֹב שֶׁבְּעוֹלָמוֹת מִתְחַלֶּקֶת לְלֵאָה וְרַחֵל, וְרַק כֵּן הוּא יוֹכֵל לְהַגִּיעַ לְשִׁלְמוֹתוֹ, לְהַעֲמִיד שְׂבִטֵי ז"ה, וְלֵאָה בְּעוֹלָם הַזֶּה תִּקְנָה אֶת עֲצָמָה כְּדִלְקָמֵן.

מוֹבָא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (ויצא ע' עג) שוֹפְרָה דִּי־עַקֵּב מַעִין שׁוֹפְרָה דְאָדָם, וְהָיָה לְאָדָם שְׁתֵּי נְשִׁים: חָנוּה א', שֶׁהִיא לִילִית, וְחָנוּה ב', שֶׁעֲלִיָּה נֶאֱמָר: "זֹאת הַפְּעַם עָצָם מַעֲצָמִי". גַּם יַעֲקֹב הָיָה לוֹ לֵאָה וְרַחֵל וְכו'. וְלָכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל עַל "וְעִינֵי לֵאָה רַכּוֹת", שֶׁהִיְתָה עֲתִידָה לְפַל בְּגוֹרְלוֹ שֶׁל עָשׂו, כִּי הוּא סְמָא"ל, שְׂרוּ שֶׁל עָשׂו, בְּעֵלָה דְלִילִית, וְעַל יְדֵי דְמַעוֹתֶיהָ נִתְקַנָּה וְנִתְנָה לְיַעֲקֹב. רוּאִים שֶׁלֵּאָה מִצַּד עֲצָמָה הִיא גְּלוּגוּל שֶׁל לִילִית, אֲשֶׁתוֹ שֶׁל הַס"מ, דֶּה־שְׁפַעָתָה בְּעוֹלָמוֹת יוֹרֶדֶת לְחִיצוֹנִים, לָכֵן הִיְתָה מִיַּעֲדֵת לְעָשׂו, אֲלָא שְׂנִיתְקַנָּה וְנִתְנָה לְיַעֲקֹב; אֲבָל זֶה לֹא שָׁנָה אֶת מִצִּיאוֹת לֵאָה בְּעוֹלָמוֹת, שִׁוִּירֶדֶת לְמִטָּה רַק דֶּרֶךְ הַחִיצוֹנִים, כְּדִלְקָמֵן. וְכֵן מוֹבָא ב'שְׂעַר

מאמרי רז"ל ל' להאריז"ל (לט) וְזֶה סוּד "כִּי שְׁנוּאָה לָאָה" כִּי כָפִי מֵה שְׁחָשַׁב הוּא, הִיָּה שְׁתַּנְתַּן לַעֲשׂוֹ, דּוּגְמַת חֲנוּה אַחַת לִילִית חֲבִיבָתָא כְּלִתָּא דְסַמְאֵל שְׂרוּ שֶׁל עֲשׂוֹ, אֶלָּא שְׁעַל יְדֵי תַפְלוּתֶיהָ וְדַמְעוּתֶיהָ לְקַחַה יַעֲקֹב. וְכֵן בְּאַרְנוּ בְּמֵאמֵר 'חֲשַׁמֶּל מִלָּה' שְׁעֲשׂוֹ מְסַמֵּל אֶת הַסּוּד דְקַלְפָּה, וַיִּנְקַת הַחִיצוֹנִים מֵהַחֲצִי הָעֲלִיוֹן הִיא דְרַךְ הַסּוּד דְקַלְפָּה שֶׁל עֲשׂוֹ.

וְכֵן מוּבָא בְּאוֹצְרוֹת חַיִּים לְהַאֲרִיז"ל (רחל ולא פ"א) שְׁלָאָה נִקְרָאת מִדַּת, כִּיּוֹן שֶׁהִיא לּוֹקַחַת מִז"א ד' אֶלְפִי"ן שְׁבַשְׁמוֹת אַה"ה שֶׁהֵם בְּגִימָטְרִיא מִדַּת. נִרְאֶה דְמִדַּת מְרַמֵּז עַל מַת ד. דְהַשְׁפַּעַת לָאָה הַנִּרְמֶזֶת בְּאוֹת ד', הִיא בְּבַחֲיִנַת מִיתָה, כְּשֶׁהַשְׁפַּעָה יוֹרְדַת לְקַלְפוֹת שֶׁהֵן בְּסוּד מוֹת. וְכֵן רוֹאִים בְּסִדּוֹר הַרְש"ש' בְּכַנְנַת אֲכִילַת מְרוֹר בְּפֶסַח, שְׂאֵם מוֹצִיאִים מִד' פְּעָמִים אֶלְף כְּמִנְיֵן לָאָה, אֶת אוֹתֵיּוֹת הַשְּׂרֵשׁ שֶׁלָּהֶם שֶׁהֵם הַד' אֶלְפִי, נִשְׂאָר ד' פְּעָמִים לֶף כְּמִנְיֵן מַת הַמְרַמְזִים עַל דִּינֵי לָאָה. וְכֵן הַפְּתוּב (בראשית כט, טז) "וַיִּלְבֶּן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לָאָה" ס"ת מִיתָה.

מוּבָא בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים לְהַאֲרִיז"ל (מטות קצא) שְׂאוֹת ה' רַאשׁוֹנָה שֶׁל שֵׁם הוֹי"ה נִקְרָאת אֶרֶץ אָדוּם, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְאוֹת ה' רַאשׁוֹנָה הִיא בַחֲיִנַת לָאָה, כְּמוּבָא בְּשַׁעַר מֵאמְרֵי רַש"י לְהַאֲרִיז"ל (ע' קעב), וְלָאָה שִׁכַּת בְּשַׁרְשָׁה לַעֲשׂוֹ, לְכֵן הִיא בְּסוּד אֶרֶץ אָדוּם שֶׁל עֲשׂוֹ.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (ב"ב קנג) "וַיִּרְא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה", מֵאֵי שְׁנוּאָה, אֵילִימָא שְׁנוּאָה מִמֶּשׁ, אֶפְשָׁר בְּגִנוֹת בְּהֵמָה טְמֵאָה לֹא דְבָר הַפְּתוּב, בְּגִנוֹת צְדִיקִים דְבָר הַפְּתוּב, אֶלָּא רָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁשֻׁנוּאִין מַעֲשֵׂה עֲשׂוֹ בְּפִנְיָה. לְכַאֲרָה קֶשֶׁה, כִּי פְּשׁוּט הַפְּתוּב הוּא, שְׁלָאָה הִיָּתָה שְׁנוּאָה עַל יַעֲקֹב בְּפְשׁוּטוֹת, כְּפִי שְׂרוּאִים לְאֶרֶךְ כָּל הַפְּרָשָׁה, שִׁיעֲקֹב רָצָה אֶת רַחֵל, וְלָבָן רָמָה אוֹתוֹ, וְגַם לְאַחַר שֶׁנִּשְׂאָה אֶת רַחֵל וְלָאָה, כְּתוּב (בראשית כט, ל) "וַיִּנְאָהֵב גַּם אֶת רַחֵל מִלְּאָה", וְכֵן לְאַחַר שִׁילְדָה אֶת רַאבוּב, כְּתוּב (שם, לב) "כִּי עַתָּה יִנְאָהֵבֵי אִישִׁי", וְלְאַחַר שִׁילְדָה אֶת שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (שם, לא) "וַיִּרְא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה", וּמִדּוּעַ הַגְּמָרָא מְסַבֵּירָה אֶת הַפְּסוּק בְּאִפְּן שִׁיּוּצָא מִיַּד פְּשׁוּטוֹ, וּבְאַמַּת קוּשִׁית הַגְּמָרָא עֲדִין קֶשֶׁה, אֵיךְ שִׁיךְ אֶצֶל יַעֲקֹב הַצְּדִיק שִׁישְׁנָא אֶת לָאָה הַצְּדִיקָת, וּמִדּוּעַ הַתּוֹרָה מְסַפֵּרַת אֶת זֶה. וְנִרְאֶה לְבָאֵר עַל פִּי דְבַרְיֵינוּ, שֶׁהַגְּמָרָא מְרַמֶּזֶת שֶׁלִּיעֲקֹב לֹא הִיָּתָה שְׁנָאָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֶלָּא שִׁיעֲקֹב יָדַע שֶׁהַשְׁפַּעַת לָאָה לְמַטָּה יוֹרְדַת דְרַךְ הַחִיצוֹנִים, שְׂאוֹתָם יֵשׁ מִצְוָה לְשִׁנְאָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תהלים קלט, כא) "הֲלֹא מְשֻׁנְאֵיךְ ה' אֲשֵׁנָא וּבִתְקוּמָתְךָ אֶתְקוּטְט, תַּכְלִית שְׁנָאָה שְׁנֵאוֹתֶיךָ לְאִיבִים הָיוּ לִי", לְכֵן לָאָה הִיָּתָה שְׁנוּאָה, לֹא מִצַּד אִישִׁיּוֹתָהּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֶלָּא מִחֲמַת הַשְׁפַּעַתָּה. וְזֶה מְרַמֶּזֶת הַגְּמָרָא, שֶׁפְּרוּשׁ הַפְּתוּב "וַיִּרְא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה", שְׁשֻׁנוּאִין מַעֲשֵׂה עֲשׂוֹ בְּפִנְיָה, דָּגַם כְּלָפִי עֲצָמָה, כְּשֶׁהִיא הַבִּינָה שֶׁהִיא בְּאַמַּת מִיַּעֲדַת לַעֲשׂוֹ מִצַּד שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתָּה, הִיא, כְּבִיכּוֹל, שְׁנָאָה אֶת עֲצָמָה בְּגִלְלָה זֶה, וְכִשְׁהִיא הַגִּיעָה לְדַרְגָּה זו, בְּזֶה הִיא תִּקְנָה אֶת עֲצָמָה, וְאֵז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִשָּׁר אוֹתָהּ לְקַדְשָׁה וּפְתַח אֶת רַחֲמָה, שֶׁתִּהְיֶה לָהּ הַשְׁפַּעָה לְצַד הַקְּדוּשָׁה, וּבְזֶה הִיא נִהְיָתָה אֶהוּבָה עַל יַעֲקֹב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם, לא) "וַיִּרְא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָה".

וּמְרַמֵּז בְּמִדְרָשׁ (ב"ר עא, ב) "וַיִּרְא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה", שֶׁהִיָּתָה אֲמוּדָה לְשׁוּנָא. וּבְפְרוּשׁ יְפֵה תֵּאֲר' שֵׁם מְבָאֵר דְרֵשׁ "כִּי שְׁנוּאָה", שֶׁהִיָּתָה מְרַת נֶפֶשׁ וְשְׁנָאָה אֶת נֶפֶשׁ וְכו', שֶׁבְכַתָּה וַיִּלְלָה עַל מֵר גּוֹרְלָהּ וְכו', מְפָנִי שְׁחָשְׁבָה שֶׁתִּנְשָׂא לְשׁוּנָא. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (אגדת בראשית מט) "וַיִּרְא ה' כִּי שְׁנוּאָה לָאָה", שֶׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא עֲתִידָה לְהוֹצִיא בְּנִים רְשָׁעִים וְקִרְא אוֹתָהּ שְׁנוּאָה, וְאֵלוֹ הֵן: יְהוֹרָם, אַחֲזִי, יוֹאֵשׁ, מְנַשֶּׁה, אָמוֹן, יְהוֹיָקִים, צְדַקְיָהוּ. וְגַם כָּאֵן נִרְאֶה שֶׁהַמְּדַרְשׁ מְרַמֵּז שְׁנוּאָה לָאָה, כִּיּוֹן שֶׁיֵּשׁ לָהּ הַשְׁפַּעָה שִׁיּוֹרְדַת לְחִיצוֹנִים. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (שכ"ל

טוב ויצא כט, טו) שלֵאָה היא מִלְשׁוֹן לֵאָוֹת וְעֵיפּוֹת וּבְאֲרָנוּ בְּמֵאֲמָרִים 'חֲשַׁמֶּל שְׁנָה' וְהָאֶסּוֹר לְמִנּוֹת' שְׁעֵיפּוֹת וְשְׁנָה שִׁכִּים לְצַד הַרְעָה בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא הַהִיפֵךְ מֵעַר הַמִּסְמָל אֶת צַד הַקְּדֻשָּׁה. וְכֵן מוּבָא בְּרוֹקַח' (ויצא) שְׁלֵאָה היא מִלְשׁוֹן לֵאָ, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּצָרִיךְ לְדַחוֹת וְלוֹמַר לֵאָ, לְחֻצֵי שֶׁל לֵאָה.

עַל דֶּרֶךְ זֶה נִרְאָה לְבִאֵר אֶת הַמִּשְׁךְ הַכְּתוּב (שם, לב) **"וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי רָאָה ה' בְּעֵינַי כִּי עָתָה יִאָּהֲבֵנִי אִישִׁי"**. וּמִצִּינּוּ בְּגִמְרָא (ברכות ז): **'רְאוּבֵן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָמְרָה לֵאָה, רְאוּ מָה בֵּין בְּנֵי לְבָן חָמִי, וְכוּ'.** וְשִׁמְעֵתִי מִהֶרָה"ג ר' שְׁמוּאֵל הַרְצַבְרֵג שְׁלִיט"א בְּשֵׁם הַגֵּר"א שְׁמִבְּאֵר, מְדוּעַ הַגִּמְרָא אוֹמֶרֶת טַעַם אַחַר לְשֵׁם רְאוּבֵן מִמָּה שֶׁכְּתוּב בְּפִסּוּק, דְּבִכָּל הַשְּׁבִטִים כְּתוּב בְּפִסּוּק הַטַּעַם לְקִרְיַת הַשֵּׁם לְפָנֵי קִרְיַת הַשֵּׁם, כְּמוֹ אֶצֶל שְׁמַעוֹן, **"כִּי שָׁמַע ה' כִּי שָׁנוּאָה אֲנִי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שְׁמַעוֹן"**, מָה שְׁאִין כֵּן אֶצֶל רְאוּבֵן כְּתוּב קִדָּם **"וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן"**, וְאַחַר כֵּן הַטַּעַם **"כִּי אָמְרָה"** וְגו', וְלָכֵן הַגִּמְרָא אוֹמֶרֶת שֶׁהִיא כְּאֵן טַעַם אַחַר, **רְאוּ מָה בֵּין בְּנֵי לְבָן חָמִי.** וְשִׁאֵל הַרְצַבְרֵג, שְׁעֵדִין קֶשֶׁה, מְדוּעַ הַפִּסּוּק לֹא מְבִיא אֶת טַעַם הַגִּמְרָא אִם זֶה עֶקֶר הַטַּעַם, וּמְדוּעַ הַפִּסּוּק הַזֶּה כִּי נוֹסֵף. וְנִרְאָה לְבִאֵר עַל פִּי דְּבַרְיֵינוּ, שֶׁהַכֹּל טַעַם אֶחָד, דְּבִזְמַן שְׁנוֹלֵד רְאוּבֵן, רְאֵתָה לֵאָה שֶׁהוּא שִׁיךְ לְקְדֻשָּׁה, וְלָכֵן מִיָּד אָמְרָה, רְאוּ מָה בֵּין רְאוּבֵן לְעִשׂוֹ וְכוּ', וְלָכֵן קִרְאָה שְׁמוֹ רְאוּבֵן, וְהַפִּסּוּק מוֹסִיף שִׁישׁ כְּאֵן טַעַם נוֹסֵף לְשֵׁם רְאוּבֵן, שֶׁהוּא הַמִּשְׁךְ שֶׁל הַטַּעַם הַרְאִשׁוֹן, **"כִּי רָאָה ה' בְּעֵינַי כִּי עָתָה יִאָּהֲבֵנִי אִישִׁי"**, בְּגִלְלֵי שְׁרְאוּבֵן שִׁיךְ לְקְדֻשָּׁה, יַעֲקֹב יִרְאָה שִׁישׁ לְלֵאָה הַשְּׁפָעָה לְצַד הַקְּדֻשָּׁה, מִמִּילָא הוּא יֵאָהֵב גַּם אוֹתָהּ. וְכֵן מִצִּינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ר ע"א, ה) ר' חֲנִינִי בְּשֵׁם ר' שְׁמוּאֵל בַּר ר' יִצְחָק אָמַר כִּינּוּ שְׁרָאָה אֲבִינוּ יַעֲקֹב מַעֲשִׂים שְׂרָמָה לֵאָה בְּאַחֻזָּתָהּ נִתְּנָה דַּעְתּוֹ לְגִרְשָׁהּ, וְכִינּוּ שְׁפָקְדָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבָנִים אָמַר לְאֲמֹן שֶׁל אֱלוֹ אֲנִי מְגִרְשׁ.

מִצִּינּוּ בְּזֵהָר (ויחי רכב: ובביאור ה'מתוק מדבש' שם) שֶׁאֶצֶל רְאוּבֵן נֶאֱמַר קוֹדָם הַשֵּׁם וְאַחַר כֵּן הַטַּעַם, לְרַמֵּז שֶׁהִיא בּוֹ פָּגָם, מִפְּנֵי שִׁיעֲקֹב בָּא עַל לֵאָה וּמִחֲשִׁבְתּוֹ הִיתָה בְּרַחֵל, וְלָכֵן קִרְאוּ לוֹ **רְאוּבֵן** מִלְשׁוֹן **רְאוּ בֵּן סֵתֶם שְׁאִין לוֹ שֵׁם**, נִרְאָה לְבִאֵר עַל פִּי דְּבַרְיֵינוּ דְּבִזְהָר שִׁיעֲקֹב בָּא עַל לֵאָה וּמִחֲשִׁבְתּוֹ הִיתָה בְּרַחֵל, הוּא נִתְּנָה בְּלֵאָה אֶת הַכֹּחַ שֶׁל רַחֵל, וְעִזָּר לְלֵאָה לְבִיא עַל תְּקוּנָהּ, וְלָכֵן הִיא רַמְזָה אֶת הָעֵנָן שֶׁל רְאוּבֵן בֵּן לֵאָה שֵׁם, יַחַד עִם הָעֵנָן שֶׁל **"כִּי עָתָה יִאָּהֲבֵנִי אִישִׁי"** לְרַמֵּז שֶׁשְׁנֵי הַדְּבָרִים קְשׁוּרִים יַחַד בְּתִקּוּנָהּ.

וְכֵן נִרְאָה דִּישׁ רַמְזֵי בְּדַבְרֵי עִשׂוֹ לְיַעֲקֹב (בראשית לג, ה) **"מִי אֵלֶּה לָךְ"** שֶׁהַבְּחִינָה שֶׁל חֲבוּר הַבִּינָה לְתַפְאֶרֶת הַנִּרְמֶזֶת בְּמֵלִים **"מִי אֵלֶּה"**, כְּמוּבָא בְּזֵהָר (הקדמה ב), אִינְהָ שְׁיַכְתָּ לָךְ, דְּבַחֲנִינָה זֹאת שְׁיַכְתָּ לְלֵאָה שֶׁהִיא אוֹתִיּוֹת אֵלֶּה, וְיִוְרְדֶת לְמִטָּה רַק דֶּרֶךְ הַחִיצוֹנִים, וְעַל זֶה עֵנָה יַעֲקֹב לְעִשׂוֹ **"הִילָדִים אֲשֶׁר חָנוּ אֵלֶּהִים אֶת עַבְדְּךָ"**, דִּילָדִים אֱלוֹ מִרְאִים שֶׁבַחֲנִינָתָה לֵאָה נִכְלָלָה בְּקְדֻשָּׁה וְשִׁיכְתָּ לְיַעֲקֹב.

מוּבָא בְּפִרּוּשׁ 'בְּעֵלֵי הַתּוֹסְפוֹת' עַל הַתּוֹרָה (בראשית כט, כה) **וַיֵּשׁ בְּמִדְרָשׁ: אָמַר יַעֲקֹב לְלֵאָה, רַמְאִית בֵּית רַמְאִי! בְּלִילָה קִרְאִיתִי לָךְ רַחֵל וְעֵנִית לִי, וְהַשְׁתָּא קִרְיָנָא לָךְ לֵאָה וְעֵנִית לִי? אָמְרָה לוֹ: מִנָּךְ יִלְפִית, אָבִיךָ קִרְאָה עִשׂוֹ וְעֵנִית, קִרְאָה לָךְ יַעֲקֹב וְעֵנִית, וְכוּ';** וּמִתּוֹךְ דְּבָרִים הִלְלוּ הַתְּחִיל יַעֲקֹב לְשָׁנוּאָה, וְהִינּוּ דְּכַתִּיב: **"וַיִּרְאָה ה' כִּי שָׁנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָה"**; אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֵין רַפּוּאָה שֶׁל זֹאת אֵלֶּה בְּבָנִים, וּבְעֵלָה נִכְסְפָה נִפְשׁוֹ לְהֵם, מִיָּד **"וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָה"**. נִרְאָה דְּהַמְדְרָשׁ מְרַמֵּז עַל הוֹכּוֹחַ הַפְּנִימִי שֶׁהִיא בֵּין יַעֲקֹב לְלֵאָה, שִׁיעֲקֹב טַעַן לָהּ, מְדוּעַ רַמְתָּה אוֹתוֹ, הִרִי הִיא בְּאֵמֶת שְׁיַכְתָּ לְעִשׂוֹ וְלֹא לוֹ; וְהִיא עֵנִיתָ לוֹ, שִׁגְם הוּא רַמָּה בְּאוֹתָהּ בַּחֲנִינָה מִמֶּשׁ, שֶׁלְקַח בְּרַכָּה שֶׁהִיתָה מִיַּעֲדָתָה לְעִשׂוֹ, דִּיצְחָק, הַמִּסְמָל אֶת מִדַּת הַגְּבוּרָה, חֲשַׁב לְתַת אֶת

הברכה הגשמית לעשו, דהבנתו היתה שזה שיך לחיצונים, לחצי העליון, היות שצד הקדשה יכול להכשל בזה. ורבה חלקה על יצחק וסברה, שזה שיך לחצי התחתון של הקדשה, לכן היא שלחה את יעקב לקחת את זה במרמה. וכך לאה, אף על פי שכלם סברו שהיא שיכת לעשו, היא תקנה את עצמה ורמטה את יעקב, כדי להתקשר בחיים חיותה לחצי התחתון של הקדשה. ולא טענה ליעקב שברמאות שלו הוא לקח את הברכה של עשו יחד עם אשתו של עשו שהיא לאה, והוא במו ידיו קשר אותה אליו. וכשם שהוא עשה זאת בדרך של רמאות כך היא למדה ממנו לעשות את זה בדרך זו. וזה מרמז המדרש, שמכאן התחילה שנאת יעקב ללאה, דיעקב סבר שהיא שיכת לחצי העליון, עד שהקדוש ברוך הוא פתח את רחמה, והוכיח ליעקב שלא להתחבר לחצי התחתון דקדשה, ואפשר לאהב אותה. וכן מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער לח ח"ב ע' רד), שבזמן שיעקב לקח את הברכות של עשו, אז נתמתקה לאה והיתה בסוד הקדשה. וזה היה באותו יום שרחל ולאה נולדו, כפי שהבאנו לעיל מהגר"א שרחל ולאה נולדו ביום שיעקב גנב את הברכות. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שהכתוב (ויקרא יד, לו) "וצנה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית" ר"ת בוכי"ה לא"ה, ומבאר לדברינו דכשם שהבכי של לאה תקן אותה כדלעיל, ובזכות זה יעקב גנב מעשו את אשתו ואת ברכותיו, כך נגעי בתים שבהם אנו לוקחים שפע מאמות העולם מה שהחביאו בתוך הקירות, כמובא ברש"י (שם לד), הוא באותה בחינה.

וכן מובא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (הארות ז"ו פ"ב) שבזמנים שרחל מתפשטת על כל הקומה להזדוג עם ז"א כגון בשבת בקדשת כתר, ורחל לוקחת מקום לאה, זה באותה בחינה של גנבת הברכות מעשו, שמסלקים את עשו ולוקחים את מקומו, ומבאר לדברינו דעשו יונק מבחינת לאה וכשרחל רוצה לקחת את שני החצאים ולהתפשט על מקום לאה צריך לסלק את עשו ולגנב את מקומו.

מובא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (שער רחל ולאה פ"ב) שיעקב לא השיג בתחלה את המדרגה הרוחנית של אשתו לאה, עד שנקרא שמו ישראל, דבזמן שהיה שמו יעקב הוא השיג רק את החצי התחתון של ז"א שהוא בחינת יעקב שעומד כנגד רחל, לכן כתוב (בראשית כט, יח) **"ויאהב יעקב את רחל"**, כי אז הוא השיג רק את דרגת רחל. וכשנקרא שמו ישראל הוא זכה לכל דרגת ז"א שנקרא ישראל, והשיג גם את דרגת לאה. נראה לבאר כיון שיעקב קבל את השם ישראל לאחר שנצח את שרו של עשו, כמו שכתוב (בראשית לב, כח) **"ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל"**. יוצא שרק אז הוא השלים את גמר הנצחון על עשו. לכן בזמן זה הוא זכה לכל דרגת ז"א, וזכה לשם של ז"א ישראל, כי הוא השלים את לקיחת הברכות מעשו עם לקיחת לאה, וזכה להתקשר עם החצי העליון של ז"א בשלמות, וממילא הוא השיג את דרגת לאה. וכן מצינו במדרש (ב"ר עא, ב) **"וישתחו ישראל על ראש המטה"**, מי היה ראש מטתו של יעקב לאה. ומבאר לדברינו שלא שייכת לחצי העליון של יעקב, לכן היא ראש מטתו.

כתוב (בראשית ל, יד) **"ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מידנאי בנג. ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני"**. ומקשים המפרשים, מהי הטענה של לאה שרחל לקחה לה את בעלה, הרי היה ההפך, שבזכות רחל לאה נשא ליעקב. מבאר בדברינו במאמרי חנכה, שהדודאים מסמלים את בחינת 'דודי', השיכת לעולם הבינה, ששם מקום לאה; והיתה כאן טענה עמקה של לאה על רחל, שלא די שכאן בעולם הזה את לוקחת את השפע של יעקב שיוכר למטה, ואת, כביכול, האשה האמתית של יעקב בעולם הזה, **"קחתך את אישי"**, את רוצה לקחת כאן בעולם הזה גם את הדודאים, שמסמלים את החלק העליון ששיך ללאה. וכן דודאי בגימטריא חצי,

דְּזָה מְסַמֵּל אֶת הַחֲצִי הָעֲלִיּוֹן. וְכֵן הַפְּתוּב (בראשית כט, יח) "בְּרַחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה" ס"ת פִּלְ"ה, דְּרַחֵל הִיא הַפְּלָה הָאֲמֵתִית שֶׁל יַעֲקֹב. וְכֵן שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גִּנְזִבּוֹרְג שְׁלִיט"א שְׂיִוִם פְּטִירַת רַחֵל י"א חֲשׂוֹן, הוּא יוֹם הָא"ם מִתְחַלֵּת הַשָּׁנָה, לְרַמֵּז שֶׁרַחֵל הִיא הָאֲמָא הָאֲמֵתִית שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל.

מוֹבָא בְּשֵׁעַר הַהַקְדָּמוֹת' לְהָאֲרִיז"ל (ע' קמד) **בְּעוֹד הַיּוֹת הַכָּל הַפָּה בְּגֵרוֹן אֲזִי הוּא בְּחִינַת קוֹל, וּבְצֵאתוֹ מִן הַפָּה וְלַחוּץ אֲזִי הוּא בְּחִינַת דְּבוּר שֶׁל חֲתוּךְ אוֹתִיּוֹת. וְהִנֵּה קוֹל הוּא כְּנֶגֶד לָאָה, וְדְבוּר כְּנֶגֶד רַחֵל וְכוּ', שֶׁהַקוֹל נַעֲשֶׂה נְשִׁמָּה אֶל זַעִיר אֲנָפִין, וְהַדְּבוּר נַעֲשֶׂה נְשִׁמָּה אֶל נוֹקְבָא דְזַעִיר אֲנָפִין. רוֹאִים שֶׁהַקוֹל הוּא בְּחִינַת זַעִיר אֲנָפִין הַעוֹמֵד כְּנֶגֶד לָאָה, וְכַשְׁנִחְתְּכוֹת הָאוֹתִיּוֹת בְּדְבוּר, הֵן עוֹבְרוֹת לְמַלְכוּת לְבְּחִינַת רַחֵל, וְרוֹאִים אֶת בְּחִינַת הַחֲתוּךְ שֶׁמְחַלֵּקֶת בֵּין לָאָה לְרַחֵל. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהָר חֲדָשׁ (יתרו מג:) שֶׁהֶלְשׁוֹן הִיא בְּחִינַת הַיְסוּד שֶׁבַּפָּה, וּמְצִינּוּ בְּזֶהָר (שמות ג.) שֶׁחֲתוּךְ הָאוֹתִיּוֹת נַעֲשֶׂה רַק בְּחֲצִי מֵהֶלְשׁוֹן. וְכֵן מוֹבָא בְּאֲרִיז"ל שֵׁם (ע' קמג) **שְׁדְבוּר** עִם הַד' אוֹתִיּוֹת בְּגִימְטְרִיא גְבוּרָה. וּמְבַאֵר לְדְבָרֵינוּ שֶׁמִּדַּת הַגְּבוּרָה חוֹתֶכֶת אֶת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת לְמַלְכוּת, וְחֲתוּךְ זֶה מְחַלֵּק אֶת הַשֵּׁפַע בֵּין לָאָה לְרַחֵל. וְכֵן רֵאִיתִי בְּמֵאֵמֶר שֶׁכְּתַב הַרְבַּ יַעֲקֹב לְוִיפֶר בְּהַמּוֹדִיעַ' (מטות תשס"ז) שֶׁכָּל שְׂרָשֵׁי הַדְּבוּר יֵשׁ בָּהֶם מְשֻׁמְעוֹת חֲתוּךְ, דְּשֶׁרֶשׁ הַמֶּלֶךְ **דְּבוּר** הִיא מֵלְשׁוֹן **דְּבָר** שֶׁעֲנִינּוּ כְּרִיתָה מֵאַרְץ חַיִּים. וְכֵן דְּבוּר נַעֲשֶׂה דְרָךְ מִלָּה שֶׁהִיא בְּבְחִינַת לְמוֹל וְלַחֲתֵךְ, וְכֵן הֶלְשׁוֹן **סְפוּר** הִיא מֵלְשׁוֹן **לְסַפֵּר** וְלַחֲתֵךְ שְׁעָרוֹת. וְכֵן הֶלְשׁוֹן הַגָּדָה הִיא מֵלְשׁוֹן **גִּידוּי** אֵילָנָא שְׁפְרוּשׁוֹ לַחֲתֵךְ, וְעוֹד.**

נְרָאָה, דְּלָכֵן ו' פְּעָמִים ו' פְּעָמִים ו', הֵינּוּ ג' וו"ם, בְּגִימְטְרִיא גְבוּרָה, לְרַמֵּז שֶׁהַגְּבוּרָה בְּכִלּוּתָהּ הִיא רַק חֲצִי מֵהַיְסוּד, דִּהְיָסוּד בְּשִׁלְמוֹתוֹ הוּא בְּבְחִינַת ו' וו"ם, כְּמוֹבָא בְּפָרִי עֵץ חַיִּים' לְהָאֲרִיז"ל (העמידה ע' רכז), וְהַגְּבוּרָה הִיא רַק חֲצִי; וְגַם לְרַמֵּז, שֶׁכָּל עֲנִין הַגְּבוּרָה הוּא לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבָר לַחֲצִי, לְכֵן הִיא מְחַלֵּקֶת אֶת הַשֵּׁפַע שֶׁבְּתוֹכָהּ לְשְׁנֵי חֲצָאִים, וְכֵן אֶת הַשֵּׁפַע שֵׁישׁ בְּקוֹ הַחֲסֵד הִיא מְחַלֵּקֶת לְשְׁנֵי חֲצָאִין. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהָר (תיקונים כז:), שֶׁב' אוֹתִיּוֹת ה"א שֶׁל שֵׁם הַוּי"ה, כָּל אֶחָד מֵרַבֵּב מַג' וו"ן, וּמְבַאֵר לְדְבָרֵינוּ דְאוֹת ה"א רֵאשׁוֹנָה שֶׁל שֵׁם הַוּי"ה הִיא בְּחִינַת לָאָה, כְּמוֹבָא בְּשֵׁעַר מֵאֵמֶרִי רַשְׁב"י לְהָאֲרִיז"ל (ע' קעב), וְלָאָה לּוֹקַחַת ג' וו"ן מֵהַיְסוּד, שְׁזֶה חֲצִי מֵהַשֵּׁפַע שֵׁישׁ שֵׁם; וְאוֹת ה"א אַחֲרוֹנָה שֶׁל שֵׁם הַוּי"ה הִיא בְּחִינַת רַחֵל, שְׁלוֹקַחַת ג' וו"ן מֵהַגְּבוּרָה שֶׁבַּיְסוּד, שְׁזֶה חֲצִי מֵהַשֵּׁפַע שֵׁישׁ שֵׁם. עֵינַן בְּעֵץ חַיִּים' לְהָאֲרִיז"ל (שער יד ח"א ע' רד), שֶׁגַם הַחֲמִשָּׁה חֲסָדִים וְגַם הַחֲמֵשׁ גְבוּרוֹת שֶׁנִּמְצְאִים בַּיְסוּד מְתַחַלְקִים שְׁתֵּים וְחֲצִי לְמַעְלָה וְשְׁתֵּים וְחֲצִי לְמַטָּה. וְכֵן **חֲזַק**, הַמְּסַמֵּל אֶת מִדַּת הַגְּבוּרָה, כְּמוֹבָא בְּזֶהָר חֲדָשׁ (בראשית ה, א), בְּגִימְטְרִיא ו' **חֲצִי**, דְּמִדַּת הַגְּבוּרָה דּוֹאֲגֶת שֶׁהָאוֹת ו' תִּשְׁפִיעַ רַק חֲצִי.

מוֹבָא בְּאוֹצְרוֹת חַיִּים' לְהָאֲרִיז"ל (שער עתיק פ"א) שְׁסָפִירוֹת הַבֵּינָה וְהַמְּלָכוֹת הֵן חֲצִי מֵהַסְּפִירוֹת, וְצָרִיךְ לְהַבִּין מִדּוּעַ שְׁתֵּי סְפִירוֹת מֵתוֹךְ עֶשֶׂר נִקְרְאוֹת חֲצִי, וּמְבַאֵר לְדְבָרֵינוּ דְשְׁתֵּי סְפִירוֹת אֵלוֹ שֶׁהֵן כְּנֶגֶד שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת ה' שֶׁל שֵׁם הַוּי"ה, מְסַמְּלוֹת אֶת שְׁתֵּי הַנְּקֻבוֹת שֶׁמְקַבְּלוֹת חֲצִי מֵהַשֵּׁפַע שֵׁישׁ בְּכָל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְכֵן הֵן חֲצִי מֵהַסְּפִירוֹת.

בְּמֵאֵמֶר הַמְּסַגֵּר נְרָאָה, דִּהְשִׁתְּלִשְׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁהַנְּשִׁים לּוֹבְשׁוֹת בְּגָד שֶׁשְׁמוֹ **חֲצָאִית**, מֵלְשׁוֹן **חֲצִי**, לְרַמֵּז שֶׁהָאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת חֲצִי. וְכֵן נְרָאָה דְפִלְגֵשׁ הִיא אוֹתִיּוֹת **פִּלְג ש'**, דְאִשָּׁה הִיא חֲצִי מֵהָאוֹת שֵׁי"ן הַמְּסַמְּלֶת אֶת שְׁלֵמוֹת הָאוֹת ו' שֵׁישׁ בָּה ג' קוּיִם, כְּדְבָאֲרָנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשַׁמֵּל אוֹת'. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְרֵי הַפְּלִיאָה' (ד"ה וראה והבן), **שְׁזָכַר וְנִקְבְּהָ** בְּגִימְטְרִיא **חֲצִי כְּסָף חֲצִי זָהָב**, לְרַמֵּז שֶׁהַחֲצִי שֶׁל הַזָּכָר הוּא בְּבְחִינַת כְּסָף, הַמְּסַמֵּל אֶת הַיָּמִין, וְהַחֲצִי שֶׁל הַנְּקֻבָה הוּא בְּבְחִינַת זָהָב, הַמְּסַמֵּל אֶת

השׁמאל. וכן חוט השׁדרה המסמל את ספירת התפארת שיש בה שני החצאים, נקרא בכתוב (קהלת יב, ו) **"חבל הכסף"**.

מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער לח ח"ב ע' רכא) שיעקב נקרא בתורה **"איש חלק"**, דיעקב מסמל את זעיר אנפין, שחלק את השפע שבו חצי לרחל וחצי ללאה. ונראה להוסיף, דחלק בגימטריא יום ולילה, היות שחלקה זו היא חלקה בין חסד לגבורה, שהם בבחינת יום ולילה. וכן בארנו במאמר 'חשמל צדיק', שרחל ולאה הם בבחינת מים העליונים ומים התחתונים, ומצינו במדרש (עשרת הדברות א) **בשעה שחצה הקדוש ברוך הוא את הים, חציו למעלה וחציו למטה**. ורואים שרחל ולאה הם בבחינת שני חצאים. וכן מובא ב'שער ההקדמות' להאריז"ל (קט) **"מי" שהוא אמה עלאה, מדד בשעלו מים"**, הם ב' בחינות, מים עלאין ותתאין וכו'. וזה נעשית על ידי מדידת המדה שאחר שמלאו פעם אחת מיין עלאין, מלא המדה ההיא מיין תתאין. ורואים שהיתה פאן מדידה וחלקה של שתי מדות מים שוות, חצי נשאר למעלה וחצי ירד למטה. וכן מצינו בזהר (הקדמה יז) **"ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים" פאן הסוד להבדיל בין מים עליונים לתחתונים בסוד השמאל**. וזה היה ביום השני לבריאת העולם, המרמז על החלקה לשנים. וכן מצינו ברש"י (בראשית א, ו) **אף על פי שנבראו שמים ביום הראשון, עדן לחים היו, וקרשו בשני מגערת הקדוש ברוך הוא באמרו "יהי רקיע"**. ורואים שהיתה פאן בחינת הקפאה של המים העליונים, ונבאר לקמן שמדת הגבורה מקפיאה בבחינת קרח את השפע של החצי העליון שנשמר לעתיד לבא. וכן הגערה שה' גער במים מרמזת על מדת הגבורה.

וכן מצינו במדרש (איכה רבה ב, יז) **א"ר חולפאי מי שהוא עתיד לרפאות שברו של ים הוא ירפא לן**. ורואים שחלקת הים נקראת שברו של ים, המרמז על מדת הגבורה ששוברת. ונראה דלכן לעתיד לבא ה' ירפא את המים התחתונים שיהיו מתוקים כמו המים העליונים, דלעתיד לבא רחל ולאה יהיו פרצוף אחד ממילא גם המים העליונים והתחתונים יהיו אותו דבר. וכן מובא ב'תוספתא' (סוכה ג, ג) **שהמים שיצאו מבית המקדש לעתיד לבא יגיעו עד הים וימתיקו אותו**. ובארנו במאמר 'חוטי החשמל מתחברים לשמיני', שהמים שיצאו מבית המקדש לעתיד לבא יבאו מקדש הקדשים שהוא בחינת בינה המסמלת את המים העליונים. ורואים שהמתקת המים התחתונים תהיה על ידי חבור המים העליונים לתחתונים, בסוד חבור רחל ולאה. והוסיף הרה"ג ר' י, ש, צור שליט"א **שמקדש בגימטריא מדת**, המסמל את השפע של לאה כדלעיל. וכעין זה מובא בלקוטי תורה להאריז"ל (תרי עשר).

וכן שם הוי"ה במלוי מ"ה בגימטריא חצי מתבת מים, דשם הוי"ה במלוי מ"ה מסמל את פרצוף ז"א שמחבר בין חצי המים העליונים, לחצי המים התחתונים. וכן מובא ב'שער ההקדמות' להאריז"ל (קצג) **שבועולם הזה רחל מקבלת ב' אורות כמנן כ"ד, כ"ד פנן שהיא מגיעה רק עד ב' שלישי תפארת דז"א, ולעתיד לבא תקבל ג' פעמים כ"ד כמנן ע"ב, כמו שפתוב "ושמתי כדכד שמשתין". ומבאר לדברינו שלעתיד לבא רחל ולאה יהיו פרצוף אחד, לכן יקבלו ג' פעמים כ"ד כמנן ע"ב, שהוא בגימטריא חסד, לרמז שנוזפה לקבל גם את החסדים העליונים הסתומים.**

מובא בפרוש הרמח"ל על התורה (פ' תולדות), שהפתוב (בראשית כה, כז) **"ויעקב איש תם ישב אהלים"** מרמז על יעקב, שמזדוג עם שני אהלים, שהם רחל ולאה. נראה דלכן רחל ולאה הן בבחינת אהלים, דאהל נקרא בשם 'קבה', כמובא ברש"י על הפתוב (במדבר כה, ח) **"ויבא אחר איש"**

ישראל אל הקבה, וקבה בגימטריא חצי. וכן קב"ה ר"ת קודשא בריך הוא, שמשפיע את השפעת החצי. וכן לאה היא אותיות אהל, דאהל הוא דוגמת בית, המסמל את בחינת הנקבה. וכן "ישב אהלים", סופי תבות מ"ב, המסמל את מדת הגבורה, שמחלקת את השפע לשני החצאים של רחל ולאה, כדלקמן.

מובא בקנטרס 'נעם אמרים' מהאדמו"ר מסאסוב שליט"א שאברהם עם שם הוי"ה, ויצחק עם שם אדני, ויעקב עם ב' שמות הוי"ה אדני, יוצא אותו גימטריא. ומבאר לדברינו דאברהם מסמל את החצי העליון של החסדים שנסארים למעלה במקום שם הוי"ה. ויצחק מסמל את חצי הגבורות שיורדות למטה למלכות במקום שם אדני. ויעקב מסמל את שני החצאים הנרמזים בב' שמות הוי"ה אדני. וכל אחד מאלו הוא בגימטריא רחל לאה, שמקבלות את השפע הנזכר.

מצינו ברש"י (בראשית לה, כט), שבזמן מכירת יוסף היה יעקב בגיל מאה ושמונה. בארנו במאמר 'חשמל מילה', שיוסף הוא בבחינת ההמשך של יעקב בזעיר אנפין, והשפע שיעקב משפיע למלכות למטה, שהיא בבחינת רחל, עובר דרך יוסף. ומצינו בזהר חדש (תשא נד), שבמכירת יוסף הפרידו האחים את היסוד דקדשה מהמלכות, דיוסף הוא היסוד שמשפיע למלכות. נראה דלכן המכירה נעשתה כשיעקב היה בגיל מאה ושמונה, כמנין חצי, לרמז שהשפעה של יעקב, המסמל את זעיר אנפין למלכות, נפסקת בנקדת החצי. וכן מכירת יוסף היתה בשנת ב' אלפים רי"ו כמנין גבורה. וכן נראה שיש רמז בכתוב (עובדיה א, יח) "ובית יוסף להבה" שיוסף הוא בבחינת להב המסמל ספין ואש. וכן מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (וישב פד) שיוסף היה במכירתו בן שבע עשרה שנה, והתחיל להתקשר עם היסוד שהוא בסוד "אמרו צדיק כי טוב" כמנין י"ז. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' שמכירת יוסף היתה עון נטילת שחד, כיון שהאחים פסקו שהוא חזב מיתה, ומכרו אותו בכסף, וקנו לעצמם נעלים, יוצא שלקחו שחד ונהנו מפסק הדין שלהם. ובארנו לעיל ששחד הוא ספין חד שמענות את חתוך הדין. וכן מובא שם שיוסף בגימטריא ספין, עם ה"ב בדיקות, והד' אותיות.

וכן נראה דיש רמז לדברינו בגמרא (ב"מ קטז). אדם דר חציו למטה וחציו למעלה, דאדם מסמל את זעיר אנפין, שמתחלק לשני חצאים. וכן מובא ב'שער ההקדמות' להאריז"ל (ע' ככו) שהחלקה בין רחל ללאה היא בסוד מקום החתך, ומובא ב'שער הפננות' להאריז"ל (תפילת השחר ח"א ע' קיב), שחתך בגימטריא ב' פעמים רוח, ונראה דזה מרמז ששם חתך חותך את זעיר אנפין, שנקרא רוח, לשני חצאים. וכן הכתוב המרמז על השפעת זעיר אנפין דרך בחינת רוח (בראשית ג, ח) "ה' אלהים מתהלך בגן לרוח היום" ר"ת לה"ב המסמל את הספין והאש של מדת הגבורה.

בתפלת ראש השנה נאמר וכל מאמינים שהוא זוכר הברית החותך חיים לכל חי. נראה דיש כאן רמז שביום הדין שהוא יום של מדת הגבורה, הקדוש ברוך הוא זוכר הברית המרמז על השפעת היסוד שנקרא ברית, והיסוד כפיכול חותך חיים לכל חי, דהשפעה זו יש בה בחינת חתוך. וכן ראש השנה הוא החג היחיד שהוא שני ימים גם בארץ ישראל, ונראה דיש כאן רמז שהדין חותך כל דבר לשנים. וכן הכתוב (ויקרא כג, כד) "בחדש השביעי באחד לחדש" ר"ת לה"ב המסמל את הספין והאש של הגבורה, כדלעיל. וכן מובא בספר 'אור ישע' שהחדשים תשרי חשוון פסלו הם ר"ת חתך, וכן ג' הפרשיות בראשית נח לך לך הן ס"ת חתך. ומבאר לדברינו דזמן זה של התחדשות

השנה הוא זמן החתונה. וכן מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' קלא), שהכתוב (משלי ה, יח) "יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורין", סופי תבות חת"ך. ומבאר לדברינו, דכתוב זה מדבר על השפעת היסוד למלכות, שנתכת על ידי שם חת"ך.

מובא ברבנו בחיי (שמות לב, טו) שיש ק"ח תבות בפסוק המדבר על נתינת הלוחות, כנגד ק"ח טפחים שיש בכל לוח, וביחד בשני הלוחות יש רי"ו טפחים. מצינו בזהר (תיקונים קלה.) שהלוחות הם בבחינת האות ו', וכן כתוב (דברים ט, טו) "ושני לוחות הברית על שתי ידי". ורואים שהלוחות הם בבחינת ברית, נראה דלכן היו בכל לוח ק"ח טפחים כמנין חצי, לרמז שהאות ו' מתחלקת לשני חצאים, וכן המלה שיש המסמלת את האות ו' יש בה פעמים ש"י, המרמזים על שני הלוחות שהם בסוד אבני שיש בבחינת פעמים ש"י, כדבארנו במאמר 'חשמל שופר'. וכן נראה דבשני הלוחות היו רי"ו טפחים כמנין גבורה, דלוחות הברית נחצבו מכסא הפבוד המסמל את מדת הגבורה, כמובא בזהר (תרומה קמז.), ומדת הגבורה מחלקת את הו' לשני חצאים. וכן הכתוב (שמות לב, טו) "לחת העדת בידו" ר"ת לה"ב המסמל את מדת הגבורה שהיא בבחינת אש וספין גדלעיל. וכן כתוב "קול הוי"ה חצב להבות אש". ובמדרשים מצינו שהחציבה היא בלוחות במתן תורה דרך האש, וב'חתם סופר' מבאר (תורת משה' בראשית לב, טו) שהלוחות היו רוחניות בבחינת להבות אש.

ונראה לבאר מדוע הלוחות מסמלות את שני החצאים, דנבאר לקמן שהצדיקים שהופכים את הרע לטוב זוכים בזכות התורה לשני החצאים. ואת זה מרמזים הלוחות שאפשר בזכות התורה לזכות גם לחצי העליון דרך הקדשה. ומרמז ב'כלי יקר' (בראשית כד, כב) "ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים". פרש"י "בקע" רמז לשקלי ישראל בקע לגלגלת, "ושני צמידים" רמז לשני לוחות, עשרה זהב משקלם כנגד עשרת הדברות שבהם, וכל אלו הדברים צריכין באור מה ענין השקלים והלוחות זה לזה. ואם תדקדק בלשון צמידים ובלשון בקע, תמצא שהם שני הפכים, כי בקע הוא דבר אחד שנבקע לשנים, ושני צמידים היינו שני דברים נפרדים יהיו צמודים ומחברים, רמז בזה שטוב סחרה מסחר פסוף, כי קנין הפסוף תמיד בקוע לחצאין כי אין אדם נפטר מן העולם וחצי תאותו בידו, יש בידו מנה מתאנה למאתים, אבל קנין התורה פלו צמוד ומחבר ומרבה השלום לחבר שנים הנפרדים. ומבאר לדברינו שיש בלוחות רמז שבועולם הגשמי אפשר לקבל רק חצי, ובתורה יש את שני החצאים. ולכן כששבר משה את הלוחות הם נשברו כל לוח לשני החצאים, לרמז שהפסידו את הדרגה הרוחנית של שלם, וחזרו לדרגה הגשמית של חצי. וכן היו בלוחות בק"ע תבות, המרמזות על "בקע לגלגלת" שהיה במחצית השקל, דגם הלוחות הם שנים כמו מחצית השקל, ויש בהם את סוד הבקיעה לשני חצאים, אלא שאפשר להצמיד אותם חזרה בזכות למוד התורה.

מצינו בזהר (שמות ח.) שבחרבן בית המקדש נחשך השמש בחצי היום. ומובא ב'שער מאמרי רשב"י' להאריז"ל (ע' כו) שבחרבן בית המקדש נסתלק היסוד מהמלכות. נראה דלכן נחשך השמש בחצי היום לרמז שנסתלק החצי שהיסוד משפיע. וכן מובא ב'שער הפנונת' להאריז"ל (בין המצרים ח"ב ע' רה) ששרפת ההיכל היתה לאחר חצות היום. וכן הכתוב (יחזקאל כה, ג) "כי הלכו בגולה" בגימטריא חצי.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

שמעתי מהרמ"ז שליט"א **שתשע"ב** אותיות **בתשע**, לרמז על ספירת היסוד התשיעית. דבשנה זו יבא היסוד לתכליתו ושלמותו. או באפן אחר **תשע"ב** אותיות **ב' פ'עמים תשע** כמנן ח"י המסמל את היסוד. וכן שנת **תשע"ה** היא אותיות **תשעה**. ובכלל כל העשר שנים מתש"ע ואילך מתקשרים ליסוד משום שהם שיכים לאותיות תש"ע, שהוא מספר המסמל את היסוד. וכן מובא בכמה מקומות בספר 'קול התור' בשם הגר"א שהגאולה תלויה ביסוד, ובחלופי אותיות **טצ"ץ** שמתחלפות בחלופי אי"ק בכ"ר. ושוב רואים את המספר תשע. אות **ט'** מספרה **תשע**, אות **צ'** מספרה **תשעים**, ואות **ץ'** מספרה **תשע מאות**. וכן מצינו במדרש (ילקוט בראשית סד) **רבי אליעזר אומר חמש אותיות נכפלו וכלן לשון גאולה. ו"ך שבו נגאל אבינו אברהם מאור פשדים שנגמר לך מארצך". ס"ם בו נגאל אבינו יצחק מיד פלשתים שנגמר לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד". ו"ן בו נגאל אבינו יעקב מיד עשו שנגמר "הצילני נא". ו"ף בו נגאלו ישראל ממצרים "פקד פקדתי". ו"ץ בו עתיד הקב"ה לגאל לישראל בסוף מלכות רביעית שנגמר "איש צמח שמו ומתחתיו יצמח". ועוד הראוני שיר שכתב רבי סעדיה גאון (הובא על ידי בנימין חניקיס ב'המודיע' פרשת בלק ופנחס תשע"ב), ובו הוא כותב שגלו לו מן השמים את מספרי האותיות שיש בתורה, וגלו לו שיש בתורה **4872** אותיות **ץ'** סופית. ואם נוסף לזה את מספר **900** שהוא הגימטריא של האות **עצמה**, נקבל **5772**, וכפי שראינו שהגאולה תלויה באות זו דוקא. ואמנם המחשב מראה אותיות **ץ'** כמה מאות פחות מהמספר שגלו לו. יתכן שגלו לו את המספר יחד עם החמש שנגעלם ונשארה ממנו רק פרשת **"ויהי בנסע"**, ויתגלה לעתיד. כמובא בספר 'נחל קדומים' לחיד"א (בהעלותך) מספר **כ"ף ונקי'** שפרשה זו היתה בזמן מתן תורה ארבה כספר שלם, והיא היתה מלמדת את שער הנ' שבתורה, וכיון שבחטא העגל הפסיד משה את שער הנ', נשכח ממנו התכן של הספר ונשארו רק פ"ה אותיות של **"ויהי בנסע"**, ולכן עושין נוי"ן הפוכין לרמז שהפסדנו את שער הנ' שהיה טמון בפרשה]. וכן **צדי"ק סופית** עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא **תשע"ב**. ונראה לבאר מדוע הגאולה תלויה באות **ץ'** סופית, על פי מה ששמעתי מהרה"ג ר' דוד בן שושן שליט"א שהמלה **עץ** המסמלת את היסוד, מרכבת משתי אותיות שצורתן שונה, היינו האות **ץ'** היא אות **ע'** הפוכה, ושתייהן יחד מרמזות על התפשטות ענפי העץ. ויש כאן רמז שביסוד הנמשל לעץ, כל שפע הוא כפול שנים. חצי שירד לקדשה, וחצי שירד לקלפה כידוע. ואות **ע"ן** שמספרה שבעים, מרמזת על מספר שבע של שבת שמשפיע לצד הקדשה. והאות **צדי"ק** סופית שהיא מהאותיות מנצפ"ך שהן דינים, מסמלת את ההשפעה שירדת לצד הקלפה, לכן צורתה כצורת אות **ע"ן** הפוכה, לרמז על ההשפעה לצד הקלפה שבו הכל הפוך. ולכן הגאולה תלויה באות **ץ'** שתפסיק להשפיע לקלפה, ותחל להשפיע לצד הקדשה, שהוא סוד הגאולה.**

וכן מובא ב'מגלה עמקות' (קפא) **והיה סנחריב ממש נמרוד. והוא בעצמו לעתיד לבא גוג ומגוג.** ומצינו במדרש (ב"ר מב, ד) **ג' שמות נקראו לו כוש ונמרוד ואמרפל, כוש שהיה**

כּוּשֵׁי וְדָאִי, וְכוּ'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּר אַבִּינָא אִם רְאִיתָ מַלְכֵיּוֹת מִתְגַּרְוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ צַפָּה לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ תִּדְעַ שְׁכֵן שְׁהָרִי בִּימֵי אַבְרָהָם עַל יְדֵי שְׁנֵתְגַרְוֵי הַמַּלְכֵיּוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ בָּאָה הַגָּאֵלָה לְאַבְרָהָם. וְרוֹאִים שְׂגוּג הוּא גִלְגּוּל נִמְרֹד שְׁהִיָּה כּוּשֵׁי. וְכֵן רוֹאִים שְׁכֵמוֹ שְׁאַבְרָהָם נִצַּח אֶת נִמְרֹד וְאֶת שְׂאֵר הַמַּלְכִּים, כֵּן לְעֵתִיד לְבֵא הַמְּשִׁיחַ יִנָּצַח אֶת גּוֹג וְשָׂאֵר הַמַּלְכִּים שְׁיִהְיוּ אִתּוֹ. וְכִפִּי שְׁמוּבָא שָׁם בְּפֶרוֹשׁ 'יִפָּה תֵּאֲרֶה', וְכֹל מָה שְׂאֲרַע לְאַבְרָהָם יִקְרָה לְבִנְיָו. וְכֵן נִמְרֹד עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִימְטְרִיא בְּרַק עִם הָאוֹתִיּוֹת. וְהוֹסִיף הַרְהֵ"ג ר' מֹשֶׁה לְוִינְגֵר שְׁלִיט"א שְׁאוֹתִיּוֹת חֲסִין נִמְצְאוֹת בְּסִנְחָרִיב. וְכֵן אוֹבָאמ"ה ר"ת הַכְּתוּב הַמְרַמֵּז עַל סוֹף הָעוֹלָם. (בְּרֵאשִׁית ב, ב) "וְיָכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה". וְהוֹסִיף הַרְהֵ"ג ר' מֹשֶׁה מִזְרְחֵי שְׁלִיט"א שְׁאוֹבָאמ"ה מְרַמֵּז בְּכְתוּב (יִרְמִי' מו, כז) "וְאֵתָה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֵךְ מִכַּחֲזוֹק וְאֵת זֶרְעֵךְ מֵאֶרֶץ שְׁבִימִם וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד: אֵתָה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב" בְּדִלּוּג ז' אוֹתִיּוֹת. וְהוֹסִיף הַרְהֵ"ג ר' דָּוִד בֶּן שׁוֹשֶׁן שְׁלִיט"א שְׁאוֹבָמָה מְרַמֵּז בְּגִמְרָא (יוֹמָא פז. סְנַהֲדְרִין ז.) רַב, כִּי הִנֵּה חֲזִי אִמְבוּהָא [אוֹתִיּוֹת אוֹבָאמָה]. דְּסִפְרֵי אֲבִתְרֵיהּ, אָמַר, "אִם יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם שִׂיאוֹ, כְּגִלְלוֹ לְנִצְחַ יֵאבֹד".

מוּבָא בְּסִפְרֵי 'חֲסִד לְאַבְרָהָם' (מַעֲיָן א' נהר ג) אָמְנָם יִמְשַׁךְ שְׁעוֹר גְּלוּת הַזֶּה עַד כְּדַת מְדְרָגוֹת אֵלּוּ זוֹ אַחַר זוֹ, וְהִיּוֹדַע לְשַׁעַר וְלִמְנוֹת שְׁעוֹר מִהֲלֵךְ זֶה כְּמָה אָנוּ יוֹרְדִים מִדֵּי יוֹם בְּיוֹם, יִדַע שְׁעוֹר גְּלוּתָנוּ עַד כְּמָה, וְיִדַע זְמַן הַגָּאֵלָה, וְזֶה שְׂאֲמַר הַכְּתוּב "סִפְתָּ דְּדוּד הַנוּפְלָת", כִּי לְעוֹלָם הִיא נוּפְלָת וְיִוֹרְדָת עַד שְׁתִּשְׁכַּב לְעַפְרָה, וְאָז "קוּמָה עֲזַרְתָּה לְנוּ". רוֹאִים שְׁגֵאֵלָת בְּעֵתָה תִּהְיֶה כְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּתַכְלִית הִזְרִידָה. וּמִסְפַּר תִּשְׁעֵה הוּא הַתַּחֲתוֹן בְּיוֹתֵר בְּסִפְרוֹת שְׁהֵן מֵאֲחַד עַד תִּשְׁעֵה. וְכֵן הִזְרִידָה הַגְּדוּלָה בְּדוּרָנוּ הִיא בְּעִנְיָנוּ הִיסוּד. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם ה'בֵּן אִישׁ חִי' שְׂאֲמַר שְׁלִפְנֵי שְׁמְשִׁיחַ יְבֵא תִּהְיֶה יִרִידָה גְּדוּלָה בְּעִנְיָנוּ צְנִיעוּת. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְהֵ"ג ר' אֶהְרָן רוּמְפֶלְעֵר שְׁלִיט"א שְׁעִנְיָן זֶה נִרְמַז בְּכְתוּב (עֵמוּס ה, ב) "נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל". כְּשִׁנְפֵּלָה לְתַחֲתִית לְמִקוּם שְׂאִין יוֹתֵר נִפְלָה מִמֶּנּוּ, אָז "קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל". וְהוֹסִיף הַרְהֵ"ג ר' דָּוִד בֶּן שׁוֹשֶׁן שְׁלִיט"א שְׁתִּשְׁע"ע מְרַמֵּז בְּכְתוּב (שֵׁה"ש ה, יד) "מַעֲיֹ עֶשֶׂת שָׁן". דְּמַצִּינוּ בְּרִש"י (וִיקָרָא יא, מב) "הוֹלֵךְ עַל גַּחֲוֹן", זֶה נַחֲשׁ, וְלִשׁוֹן גַּחֲוֹן שְׁחִיָּה, שְׁהוֹלֵךְ וְשָׁח וְנוּפַל עַל מַעֲיֹ. רוֹאִים שְׁהִנְחָשׁ הוּא בְּחִינַת מַעֲיִם, וְלָכֵן הוּא נִקְרָא גַּחֲוֹן, כִּינּוּן שְׁהוּא זוֹחֵל עַל מַעֲיֹ. וְזֶה יִהְיֶה עַד הָעֶשְׂוֹר שֶׁל תִּשְׁע"ע. וְכֵן הַמָּאָה שְׁהַתְּחִילָה בְּשֵׁנַת ת"ש בְּגִימְטְרִיא ב' פְּעֻמִּים שָׁן. לָכֵן כְּתוּב (שֵׁה"ש ה, יד) "מַעֲיֹ עֶשֶׂת שָׁן", דְּמוּבָא בְּסִפְרֵי 'קוֹל אֱלֹהֵי' לְגַרְ"א עַל הַגִּמְרָא (סְנַהֲדְרִין עח). אָרְס נַחֲשׁ בֵּין שְׁנֵי הוּא עוֹמֵד. שְׁשִׁטוֹן וְנַחֲשׁ אוֹתִיּוֹת שָׁן שוֹן חֲסֵ. וְכֵן דְּנִיָּאל רָאָה אֶת מַלְכוּת יוֹן בְּצוּרָה שֶׁל מַעֲיִם מִנְחֻשְׁתַּת כְּכְתוּב (דְּנִיָּאל ב, לב) "מַעוּהִי וְיִרְכָתָה דִּי נַחֲשׁ". וְנִבְאָר לְקַמֵּן שְׁמַלְכוּת יוֹן הִיא הַשְּׂרָשׁ שֶׁל הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹנָה, וְלָכֵן הִיא בְּבַחֲינַת נַחֲשֵׁת שְׁהוּא שְׂרָשׁ הַנְּחֻשׁ. וְכִשְׁיֹון תַּפּוּל, צִיּוֹן תַּקּוּם.

וְכֵן מַצִּינוּ בְּזֵהָר (בְּרֵאשִׁית כח: נשא קכה. תִּיקוּנִים צז), שְׁעָרָב רַב הֵם בְּסוּד קְלַפַּת נִגְהָ שְׁמַעְרַבְתָּ טוֹב וְרַע. וּבְשֵׁנַת תִּשְׁע"ב יִשְׁלְמוּ 64 שָׁנִים לְשִׁלְטוֹן הָעָרָב רַב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמִנְיָן נוּגְהָ, אוֹ כְּמִנְיָן הַכְּתוּב (יַחֲזַקָּאל א, ד) "וְנוּגְהָ לוֹ סִבִּיב", וְיֵשׁ כָּאֵן רְמַז, שְׁכֵשֵׁם שְׁבַתְחַלַּת הַמָּאָה סִימְנוּ אֶת הַבְּרוּרִים בְּג' קְלַפּוֹת הַטְּמָאוֹת, בְּשֵׁנַת תִּשְׁע"ב אָנוּ מְסִימִים אֶת הַתַּקּוּן שֶׁל קְלַפַּת נִגְהָ, בְּסוּד מְצוֹת פְּרִיעָה וְעִכְשׁוֹ הַזְּמַן לְעֵבֵר לְקַדְשָׁה שְׁבַפְנִים. וְהוֹסִיף הַרְהֵ"ג ר' מֹשֶׁה לְוִינְגֵר שְׁלִיט"א שְׁהַכְּתוּב (מִשְׁלֵי ד, יח) "וְאֶרְחַ צְדִיקִים כְּאֹרֶךְ נִגְהָ" בְּגִימְטְרִיא רַכ"ז מִסְפַּר הַשָּׁנִים שְׁנִשְׂאָרוֹ מִסוֹף תִּשְׁע"ב עַד סוֹף הַשְּׁשִׁתַּת אֲלָפִים שְׁנָה. וְהוֹסִיף הַרְהֵ"ג ר' ד' לֵב שְׁלִיט"א שְׁבַט"ו סִיוֹן תִּשְׁע"ב צְפוּי לְעַמֵּד כּוֹכַב נִגְהָ מוֹל הַשְּׁמֶשׁ וְלִגְרָם לְלִקּוּי חֲמָה לְמִשְׁךְ 6 שְׁעוֹת. וּמְרַמֵּז עַל הַחֲלָשׁוֹת

המלכות דקלפה בעולם, ובפרט המלכות ששיכת לקלפת נגה. [וכתבו לי שגם בפעם הקודמת שכוכב נגה חצה את השמש בקיץ תשס"ד, היה משבר גדול בשלטון באותם ימים ממש, כשאשרו את ההתנתקות מגוש קטיף. ובאמת רואים בימים אלו ששלטון הערב רב יחד עם בתי המשפט מתיצבים רבם ככלם נגד לומדי התורה, ומבקשים לגייס אותם לצבא, ואין שום ספק שבכך הם מאבדים את זכות השלטון שלהם. ה' ירחם ויחוס על עמו ישראל ויגאלנו ברחמים אכ"ר. וכן פרסם בשם הגר"ח קניבסקי שליט"א שאמר שאף על פי שתמיד השלטון רדף את בני התורה, אבל מצב כזה כמו שקורה בימים אלו לא זכור לו.] והוסיף הרמ"ז שליט"א שהשתלשל בגשמיות מספר הטלפון שמסמל את מדינת ישראל 972, שמרמז על שנת תשע"ב, הספרה תשע, נרמזת בתשע"ב, וכן הספרות 72, תשע"ב. דשנה זו היא הסוף של המלכות דקלפה, ותחלת המלכות דקדשה שתחליף אותו. והוסיף הרה"ג ר' אברהם מרדכי ספרין שליט"א שגזרת גיוס בני הישיבות נרמזת בפסוק (במדבר כה) "כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי". ר"ת צה"ל, 'בנכליהם' היינו שחושבים לפגם לנו את האמונה שהוא פגם פעור, 'ועל דבר כזבי' שהוא גלוי עריות רח"ל, שכל מטרותם לטמא את הקדשה והטהרה של כלל ישראל. וכן מובא במלבי"ם (תהילים פט, נב) "חרפו עקבות משיחך", רוצה לומר יש לי נחמה במה שידעתי שמה שחרפו, הוא "עקבות משיחך", שעל ידי החרוף יבאו עקבות המשיח, ובעת שיכבו חרופיהם הוא האות שיבאו עקבות המלך המשיח.

וזו לשון הרמ"ע מפאנו (מעין גנים' ח"א ליקוטים) עתיד זרובבל בן שאלתיאל לקום ולומר יתגדל ויתקדש שמייה רבא עד קץ משיחיה, הוא הקץ שנאמר עליו ללבי גליתי ולאברי לא גליתי. ועל אותה שעה נאמר "ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום". וכן מובא בספר 'שרשי השמות' (אות א סימן קמ"ה סעיף ב') שלמטטרון נתגלה הקץ בין שהוא בסוד הלב שללבי גליתי. וכן במטטרון גליתי עם המלים והכולל בגימטריא תשע"ב.

וכן שנת תשע"ב מרמזת על תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד, וע"ב מסמל את שם הוי"ה במלוי יוד"ן שנקרא שם ע"ב, שהוא השם שמשפיע את השפעת החסד של הגאולה. כפי שמצינו בזהר (תיקונים סז. תיקוני זוהר חדש קטו.) שהקץ האחרון יבוא דרך שם ע"ב, הנרמז במאמר חז"ל על הכתוב (ישעי' סג, ד) "כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה". ללבי גליתי לאברי לא גליתי. ומבאר הזהר שם "ללבי" בגימטריא ע"ב, ובגימטריא "ויכלו". לרמז על הקץ שיבא משם ע"ב. וכן "יום נקם בלבי" גליתי. בגימטריא תשע"ג.

וכן שנת תשע"ב מרמזת ברמב"ן רשב"א ריטב"א ר"ן ועוד, כשמסימים ספר כותבים תם ונשלם שבח לבורא עולם. והו' של ונשלם, מרמז על האלף הששי. וכן סיום התורה (דברים לא, יב) "לעיני כל ישראל". עם האותיות בגימטריא תשע"ג. וכן לשון הגמרא (ברכות יב.) הכל הולך אחר החתום עם האותיות בגימטריא זה תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' אלתר אליהו הכהן פרידמאן שליט"א שהשיר הידוע באידיש שמבקשים את הגאולה: זאל שוין זיין די גאולה, משיח זאל שוין קומען הר"ת עם תשע האותיות בגימטריא ה'תשע"ב.

כתוב (בראשית יד, טו) **"ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכנסם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק"**. נראה שיש כאן רמז שהנצחון של אברהם כשהציל את לוט, היה במקום שנקרא **"חובה"**, כיון שהוא מיעד עבור מות המשיח שעליהם נאמר במדרש (ויק"ר יח, א) **ימות המשיח שאין בהם לא זכות ולא חובה**. ולכן **"עד חובה"** היתה מלחמה, ואחרי שהגיעו למצב שאין זכות וחובה, שם יש משיח ויש את הנצחון של הגאולה. וכן הנצחון שמרמז על הגאולה היה על יד **דמשק**, שמסמלת את בית המקדש. לכן מה שהתחיל אצל אברהם יסתים בגאולה העתידה. וכן מי שנלחם עם אברהם נגד דמשק, היה אליעזר שנקרא (בראשית טו, ב) **"דמשק אליעזר"**. וכן מובא ברש"י שם שמקורו של אליעזר היה מדמשק, ורואים שיש קשר בין גוג שהוא הלוחם במשיח לבין דמשק, שהרי אליעזר היה בנו של נמרוד שהוא גוג. וכן מובא בספר 'מאור ושמש' (לך לך) **שדמש"ק** ר"ת **דוד מוצאי שבת קודש**. וזה מרמז על חבור השבת והחול של דוד, היינו יניקת הקלפה והחול מקדשת המלכות של שבת. ורואים שיש קשר בין מקום זה לדוד המלך. וכן **סוריא** בגימטריא **כנור**, המסמל את האור של דוד המלך. וכן מובא במגלה עמקות (פרשת לך לך ופרשת ואתחנן אופן צד) שדמשק קשורה לספירת המלכות, לכן **דמש"ק** ר"ת **ד' מחנות שכינה קדושה**, או נוטריקון **דמן שלשה קוין**. והוסיף הרה"ג ר' דניאל הנה שליט"א **ש"דמשק אליעזר"** עם האותיות בגימטריא **תשע"ב**.

ועוד הוסיף הרב פלדמן שליט"א על מאגרי הגז שהתגלו בעמקי הים מול חופי ישראל, שמרמזים על טעימה מהשפע של לעתיד לבא, שייזכו לגלות את עמקי סודות התורה שבאים מבחינת ים, **"כמים לים מכסים"**. ולכן זכינו לשפע גשמי מעמקי הים, לטעם מטעימת הגאולה. וכן השתלשל בגשמיות שמות המאגרים **לויתן ותמר**. לויתן מרמז על השפע הגשמי והרוחני שנזכה לעתיד לבא. כפי שמצינו בגמרא על הלויתן (ב"ב עד:) מאור גדול ראיתי בים. וכן מובא ב'אבן שלמה' לגר"א (יא) **סעדת לויתן הוא הדעת אשר תתרבה בארץ, שהוא השמחה הגדולה שאין למעלה ממנה**. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א **שלויתן** הוא אותיות המלוי של **דע"ת דל"ת ע"ן ת"ו**. ותמר מרמז על שפע סודות התורה שבאים מהצדיק יסוד שבו סוד, והוא בבחינת **"צדיק כתמר יפריח"**. ולכן בעלי המאגרים נקרא **'יצחק תשובה'**, המרמז בשמו על סוד התשובה, וסוד יצחק ששייכים לגאולה. והוסיף הרה"ג ר' צ' ח' שליט"א שהכתוב (תהלים צ, ז) **"כי גז חיש" בגימטריא משיח**. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהשתלשל בגשמיות שבאים לארץ ישראל הרבה פליטים מארץ סודן, לרמז לעם ישראל שייזכו לגלות את סודות התורה. **סודן** אותיות **סוד נ'**, ומרמז על סודות התורה שבאים משער הנ'.

מובא ברבנו בחיי (במדבר לג, ב) **"ויכתב משה את מוצאייהם למסעייהם"**, וחזר ואמר **"ואלה מסעייהם למוצאייהם"**, כי האחד הוא יציאת ישראל ממצרים והשני יציאתנו מן הגלות החל הנה. רואים שמסעות ישראל במדבר מרמזים על מסעות ישראל בגלות האחרונה, וכפי שבארנו במאמר 'חשמל אות' שהחנה **"בחשמונה"** מרמזת על חנפה, והחנה **"ברפידים"** מרמזת על פורים. וכן מובא בספר 'באר שבע' שהר"ת של הד' גליות **בבל מדי יון אדום**, ר"ת של הכתוב (במדבר לג, א) **"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים"**. וכן מובא בספר 'שבילי פנחס' בשם ה'מגלה עמוקות' (ואתחנן ר"מ), שלכן על ארבעת המילים הללו שרמוזות בהן ארבע הגלויות, **"אלה מסעי בני ישראל"**,

הטעמים הם: "אזלא גרש מונח רביעי", לרמז שבני ישראל "אזלא גרש", הולכים מגורשים בגולה,

"מונח רביעי" מונחים בארבע גלויות. וכן מרמז תשע"ב בדלוג ג' אותיות בפתוב (במדבר לג, מט) "ניחננו

על הירדן מבית הישמות עד אגל השטים בערבת מואב. וכן "בערבת" מרמז על זמן הערב שהוא זמן הגאולה. וכן ע"ב נרמז בפתוב "בערבת מואב". וכן "בערבת מואב" יחד עם האותיות והמ"ב מסעות בגימטריא תשע"א, ועם הפולל בגימטריא תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שהפתוב "בערבת מואב" בגימטריא ראשי הלוחמים במלחמת גוג ומגוג הקרבה בַּרְק חוסיין אוּמָּה, מחמוד אחמדינז'אד.

שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יוסף חיים זפאי שליט"א משיבת המקבלים 'נחלת יצחק' ששמע ג' פעמים מהרה"ג ר' יצחק פדורי זצ"ל שפשיח יבא בחדש אב תשע"ב. דברים מעין אלו ששמעתי גם מיהודי ששמע מהרה"ג ר' יהודה מועלם זצ"ל ששמע מהרב פדורי זצ"ל. וכן אב התשע"ב אותיות תשעה באב, שבו נולד מלך המשיח. וכן ט' באב בגימטריא דוד. והוסיף הרה"ג ר' מאיר הייך שליט"א שבשנת תשע"ב תשעה באב יחול בשבת. ומצינו בירושלמי (מגילה ה:) ר' אבא בר זבדא בשם ר' חנינה בקש רבי לעקר תשעה באב שחל להיות בשבת ולא הניחו לו, אמר הואיל ונדחה ידחה. ומובא בספר 'עבודת ישראל' (מסעי) והנה הצדיק איש אלהים מוה' יעקב יצחק אמר פרוש הגמרא בקש רבי לעקר תשעה באב שחל בשבת, ואמר הואיל ואידיחי ידחי. פרוש שרצה לעקר צרת תשעה באב כלל ועקר ולגלות הקץ על ידי שחל בשבת יום הקדוש, והואיל ואידיחי ידחי לגמרי. וכן הפתוב (תהילים קמג, ח) "השמיעני בבקר חסדך", בגימטריא ט' אב התשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שגאולה התשע"ב בגימטריא ראש חודש אב. וכן ישראל בחדש אב התשע"ב בגימטריא הפתוב "בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך". וכן חודש אב התשע"ב בגימטריא תשובה שלימה. והוסיף הרה"ג ר' אביגדור אהרנזון שליט"א שה'תשע"ב בגימטריא אב זמן קץ בעיתה.

להלן נביא טבלת דלוג אותיות מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שמצא את הצירוף א"ב התשע"ב, משי"ח על יד הפסוק "לפרץ משפחת הפרצי" שממנו יצא משיח, ועל יד ענייני תשובה וכפרה.

ג	יג	רעה ואבשחי פרחו ואם יראנה הכהן והנהאי ג' כהן שרבו ושלפיהי נכמה העור והיא אכה והסגיר והכהן שבעת ימים ואמפשהתפשו
ד	יד	פתחאיה ועד לאהביאו להקרי בקרבן ליהוה לפני משכן יהוה הם יחשבו לאישה והוא דמשפך ונכרתה אישה והוא מקרב עמו למען אשר יביא
ה	כג	שיהיה לכם למלאכת עבד הלא תעשו וחקת עו למבכל ומשכתי כם לדרתי כם ובקצרו כמתקצי ראצכם לאתכל להפאתשך דקצרך ולקטצירל
ו	לד	רצוהיה והאתמשה אל בני ישראל לבהרסי בני וידברי יהוה אלמשה במדבר סיני באה אל מועד באחד לחודש שבני בשבחהשנית לצאתם מארץ מצו
ז	ו	ישראל איש ואשה כי ישע ומכחטאתה אדם למעל מעלבי הוה ואשמה הכפשה הוה ודתו ואתחטאתם ארעשו והשי באחאשמ ובראשו וחת
ח	ט	חתי היה לכם ולגרו לאזרח הארץ ובי ומהקי מתאמתמשכן כסה הענן אתהמשכן לאלהות ובערביה העלהמשכן כמראה אשעד בקרבן יהי
ט	טו	מיסליהו והקרי בעלן הבקר מנחהסלהשלהשערני יסבלו לבשמן חצי ההי קוי יתקרי כלנסך חצי ההי קאשהרי חני חלליהו הכהניע
י	כ	רקצהגבו לך נעברה נא בארצך לאנעבר כשדה וברכרו ולאנשתהמי בארדך המלך כל לאנשהימי ושמאו לעד אשר נעבר בלך ויאמר אלי
יא	כו	יט אהאלף ושבעי סאלף וחמשאלפי סו בקרשני ושבעי סאלף וחמרי סאלף ושעיסאלף ובפש לדמת הנשי סאלף לאידע ומשככרכנפש
יב	ל	תואלהמאחרי הכתואתסיחן מלך האמרי אשרי ושכבכחשבו ונאתעו גמלך הבשן אשרי ושכבת שרתבאדרעי כעבר הירדן בארץ מואבה ואל
יג	ד	ישראל בצאתם מצרי סבעבר הירדן בגיאמוליביתעו ובראקסיחן מלך האמרי אשרי ושכבתבו אשרהכהמשה ובני ישראל לבצאתם
יד	י	לאישאפני סו לאיקחשחד עשהמשפט יוס ואלמכהו ואהבגר לתלו לחם ושמהו ואהבתם אתגר כי גרימהי יתם בארץ מצרי סאתיהוהאלו
טו	טז	מחשלושעמי סבשנה יראהכל זכור קאתפני יהוה אלהיך במקו משא יח בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה אתפני יהוה
טז	כא	יהוה אלהיך יבך למשלחי דיע לארץ אשר אתהבאשמה לרשתהכי יחד בדר ליהוה אלהיך לאתאחר לשלמו וכי דרשני ודרשני יהוה אלהיך מעמך
יז	כט	למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם ותבאו אלהמקו ומהנהו יצאסיחן מלך חשבו ונעו וגמלך הכשן לקראתו ולמלחמהו וכמו נקחאתארצו ו
יח	לד	יהוהלוש והבארץ אשרי לפרעה וללעבדינו ולכלארצו ולכלהי דהנהו ולכלהי דהנהו ואלאשר עשהשמהלעיני כל ישראל

להלן נביא עוד טבלת דלוג אותיות מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שִׁמְצָא אֶת הַצְרוּף אֲחֲרֵי־ת
 ימ"ם, חד"ש א"ב התשע"ב, מְשִׁיחַ, תְּשׁוּבָה. מעל הפסוק "בָּצַר לָךְ וּמְצָאוֹן כָּל הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים".

815+	258978:	דברים ד:מא (41:4)
א	אמפי	אמפי וישנה ואשה כי תדור ביה ויהוה ואסרה אסר בבי תאבי הבכערה וישמעאבי האתנדרה ואסר האסר העל נפש והתרי של האבי הוקמו וכל דרי הוכל לאסר אסרה העל נפ
ב	ב	בנס נקמת בני ישראל מאת המדני ויבסר מהא להטע לאמר החל לצמא חכמי שי לצבאו יהי ועלמדי לתת נקמת יהוה במדי ואלף למטה אלף למטה לכל מט
ג	ג	גרגו וכל הסיף בני ישראל דע ומשכב זכר החי ולכנס ואחסן ומחוק למחנכשבעת מימיו סבלה גבפשו כל נבעתח ללחתחטאובי ושהשביעי אתם ושב יכנס וכל
ד	ד	דשימאלף ונפשאדמך הנשי מאשר לאי דע ומשכב זכר כל נפש שני ושלש מאלף והיה המחצית לקהי צאי סבכאמספרה צאן שלמא ותאלף ושלש מאלף ושבעת אלפי וחסמחשא
ה	ה	הארות וחמישק למאשרי האלפים ומאשרי המאות נשי הצבא כצואי שלו וקחמשה ואלע זרהכהנאתה זהבמאשרי האלפים והמאות ויבאו ותואלא למעוד זכרו ולב
ו	ו	והיה והנהקמחמסחחאמכי כסתר וכוחאנשי חסמאי לספותו ועל הן ואפי הוהאלי ישראל כישוב צמחיו וויספיעוד להניח במדבר ושחמחלל העו
ז	ז	זאב ואתכסאיהי רדך כחלוץ לחלמה לפני יהוה ונהו נכבשה הארץ לפני כסו ונתחם להמאארץ קהלעד לאח זהוהאם לאיעבר וחלוצי סמאכמו נאחזו כחכבסארץ קנעו ויענוב
ח	ח	ח ישראל בידמהלעי בני למצרים ומצרים מקבריסא האשר הכהי הוההסכלכו ורובאלה חמשה הוהשפטי יסו ובי יסע ובי ישראל למרעמסו יחנ ונסכחו ויסע ומסכו ויחנ
ט	ט	טעיקרו יחנ ובוהו הגדוד ויסע ומחרה גדוד ויחנ ובי סבהה ויסע ויחמטה ויחנ ובעבר נהי יסע ומעבר נהי ויחנ ובעזי קגבר ויסע ומעזי קגבר ויחנ ובמדבר צן והאקדש
י	י	יבא ותחלו וו למטעמטי טאתחלות ואלאשרי צאל ושמנהג ורלו יהי הלמטותאבי כנתחלו ואמלאתו וישו אתי שבי הארץ מפני כסו יהי האשרות וירומם לשכי מעי בני
יא	יא	יחחשעמחמסותי חמי המטהי לקח ומטה בני הראובני לבי תאבתם ומטה בני הגדי לבי תאבתם וחמי מטהמנה לקח ונח לחמשי המסותי חמי המטה לקח ונח לחמטעבר לרדך
יב	יב	יחפזו ואלפי סבאמה העירבתו וזהי הלהמגרי הערים ואתהערי סאשרתכו וללו סאמששערי המקלסאשרתכו לנסשמההרצועו ליהמחנכו וארבעי שתי יסע ירכלהערי
יג	יג	יבואמפכתב לאביהדהוהשילעלי וכלכליב לאצדי האובכלאבן אשר ימותהבה לאראותו ויעלעלי ווי ימיהוהוא לאאויב לו ולאמקקשרעו ושפטו העדובי קהמכו
יד	יד	ידגור לבני ישראל ודניציהוהי הולחמחנחלחצלפתדאמינו ולבתינו והיו לאחמכבי ששטי בני ישראל לנשי סובגרהנחלחנחלתאכתינו וכוספיעולחחלמטהאשר
טו	טו	טו ויסמחר בדרך השעי רעדקשכרעו והי בארבעי שנה כעשת עשרת שבאחד וישו ברמשההלכו ישראל לכלאשרוהי הוהאח ואלהמחרי הכתואתיחמך למך האמרי אשרי
טז	טז	טז גרו לאחירי ופני כמפסחכקגד לחשמעו ונאתגור חמסן איש יהואלהי קנאשר שאאיאתכו ובכלהרן אשרהלכתמעד באכסעדמק וסמנהו כדוהנאי ככממתי נסבי
יז	יז	יז לאשרעשאתכממצרימלעיני כו במדבראשראיתאשר נאלי הוהאלהי קנאשר שאאיאתכו ובכלהרן אשרהלכתמעד באכסעדמק וסמנהו כדוהנאי ככממתי נסבי
יח	יח	יח והחשו ויחכו לפני יהוה ואלאשרמטי הוההקלכסו לאהאזי ואלים וחשבובקדש חריכסימי סאשרי שבתו נפנו ונסטהמדבריהרן יסעו קאשרובי הוהאלוי ונסבאמה
יט	יט	יט מנהשנתו תסכלו וראנשי המלחמהמקרב הממחכאשר נשבעי הוההלמסוגדי הוההיתבהם להמחמקרב הממחנהו תמסו יהי כאשרתכו ולאנשי המלחמהלומתמקרב העסודו
כ	כ	כחן כו ולאבכהסחמך מלחשבו העברנו וכי הקשה הוההליד אתו וחו ואמקאת לבב ומעורחובי דך כי וסנהו יאמי יהוהאלי האההחית לופי יאמתיחך ואמארצו
כא	כא	כא הנשים והסיף כלהבמהשו להערי סבכו ולנו ונקבעתההוואתארקמי ישיב מלכי האמר יאשר בעבר הירד מנח לארן בעדהחורו וציניס קראו לחורו ושריך האמ
כב	כב	כב יהוהאלי כסנתל המעטעבר הירד ושבחמא ישריח ואשר נחתי לכסותי ותישעו ית פתחהוואלמרעניך הוהאחאכל אשרעשהי הוהאלי כסלני המלכי סהאלהי
כג	כג	כג האלהי כסמי סכסכמי ומרהאמלתי אתכסמקמי ומשפט יכאשר בני יהוהאלי ועשוהכבוקב הארץאשרי סבאי שם הלושהו שרתם ועל שוכי הוהממחכו ובי נחכו
כד	כד	כד ספולחמו נחל למסלבתניצוראו נקבהתביתל כלהמאשר בארץ בני חולצפו וכךאשרעו ופכשמי סחבניתל למשכאד מוהתביתל גדאשרי כמי סחמחולארץ ופנשאמי
כה	כה	כה אכלרו ולאיריחן ובקשחמסמאיהוהאלהיך ומצאתי תדרשנו וככלבך וככל נפשך בצירלך ומצאוך כלהדברי סהאלהבאחריתימימי ושבמעד יהוהאלהיך ושמענתקלוב
כו	כו	כו מיאמ לבי לחשששערי מעבריהרד נמזחהשמשלכנסמהר וצאשרי רצאמרתהוובלידעתו הוהאלאשנאלומחמלשמשו וסאלאחיותן הערו סהאלוח אתכבמצדבא
כז	כז	כז באמתי

להלן נביא עוד טבלת דלוג אותיות מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שִׁמְצָא אֶת הַצְרוּף אֲס"ד
 דְּמִשְׁ"ק תַּפּוּ"ל חַד"ש א"ב, [או י' א"ב], תשע"ב, מְשִׁיחַ.

א	א	א ישראל אתהידגד להאשרעשהי הוהבמצרים וייראו העמאיהוהו וימינו ויבמהשעבד ואישיי משהובני ישראל
ב	ב	ב וכלאמר הגבלאתההרדקדשתו ויארמאלי ויהוהלךרדועליאתההואהרןעמן והכהניסוהעמאליהרסו לעלחאלי הוהפך
ג	ג	ג צפי תאמם זהו והבאתאתההבד יסבטבעתעלצלעתההארן לשאאתההארן בהסבטבעתההארן יהי והבדיסלאיסר וממנו ובנתאלה
ד	ד	ד עת והיתה להסכהנה לחקתעו לסומלאתי דאהרן וידבניו והקרבאתההפרלפני יאהלמעוד וסמקאהרן ובני אתידי הסעלו
ה	ה	ה כליתיך ועתההירדעדך קמעליך ואדעהמהאנשעהלך ויתנצלרובני ישראלאתעד יסמהרחרוב ומשהיקחאתהאלהלו כנהלומח
ו	ו	ו ובאחדמקצה צמהק הכפרתעשהאתהכרבי משני יקצו ותו ויהי והכרבי יפסרי כנפיהלמעלהסככי ספני הסעלהכפרתו
ז	ז	ז שחטא ועל יך המזבחצפהלפני יהוה ויהוה יצרכובני אהרן והכהני סאתמועלהמזבחסביבו בנתחאתו ועלנתחיו ואתראשו ואח
ח	ח	ח שהאשהלי הוהאשמהואכל זכר ככהניסמיאכלנו ובמקדושי יאכל קדשקדשימהוואכחטאכאשמתו ורהאח הלהסכהןאשרי
ט	ט	ט ומכלשריקעו ויהוהלקע לארבעאשר לאכרעי סממעללרגלי ונותרבהקע להארקאתא להמהסתאכלו ואתהארבהלמינו ואתהסל
י	י	י חן כלאשרבייתו ואתרכך באהכהן לרא ותאתהביתו ורהאאתהגבעו והנההנגבעק רתבהי תשקערו ורחיקהקאתו אדמדתו
יא	יא	יא מה ואבי ותיראו ואתשבת יתשמרו ואני יהוהאלי כסלתפכו ואלהאלי לסו אלהימסכהלאעשו ולכסאני יהוהאלי כסונ
יב	יב	יב יהוהאלי כסו וידבר יהוה למשה לאמר דברא לבני ישראל לאמר בחדשהשביעי באחד חדש יחדש יהי הלכס שבתו וזכרו ונתרעו
יג	יג	יג מהם ותקראתשבתיה הבהשמהמהם והסירצו ואתעו נסיעך וביעך במשפט ימאסו ואתחקת יגעלה נפשם ואפיגם זאתבהי ותסבא
יד	יד	יד ספרכל זכרמבך חדשו ומעלהשמןחא לפים וששמא ותשמרי משמרתהקדשמשפחת בני יקהתי חן ועל לרך המשכחתי חן ונהו נשיאבי
טו	טו	טו מרי הוהא למשהלאמר קחמאתו והי ועלעדאתעדחאחלמועדו ונתתהו ותסאלהלו יסאי שכיפי עבדתו ויקחמשהאתהעגלתו
טז	טז	טז יסוהיהו לכסלצרו ורלפניאליה כסאני יהוהאלי כסו יהי בשנהשני יתבחדשהשני בעשרי סבו תי שבעלההנך קמעלמשכך
יז	יז	יז כסייהו ורעי סמבדב א בעי ששנהו שו ואת צנתי כסעדתספגרי כסבמדור במספרהימי סאשרותחמאתהארקארבעי סמו
יח	יח	יח זרקע להמזבח ואתחלל במטקטי ראשהלר יחנחחליהוהו ובושרם יהי הלכך זהההנכופה וכשוקהימיך לך יהי הילתרו ומתהק

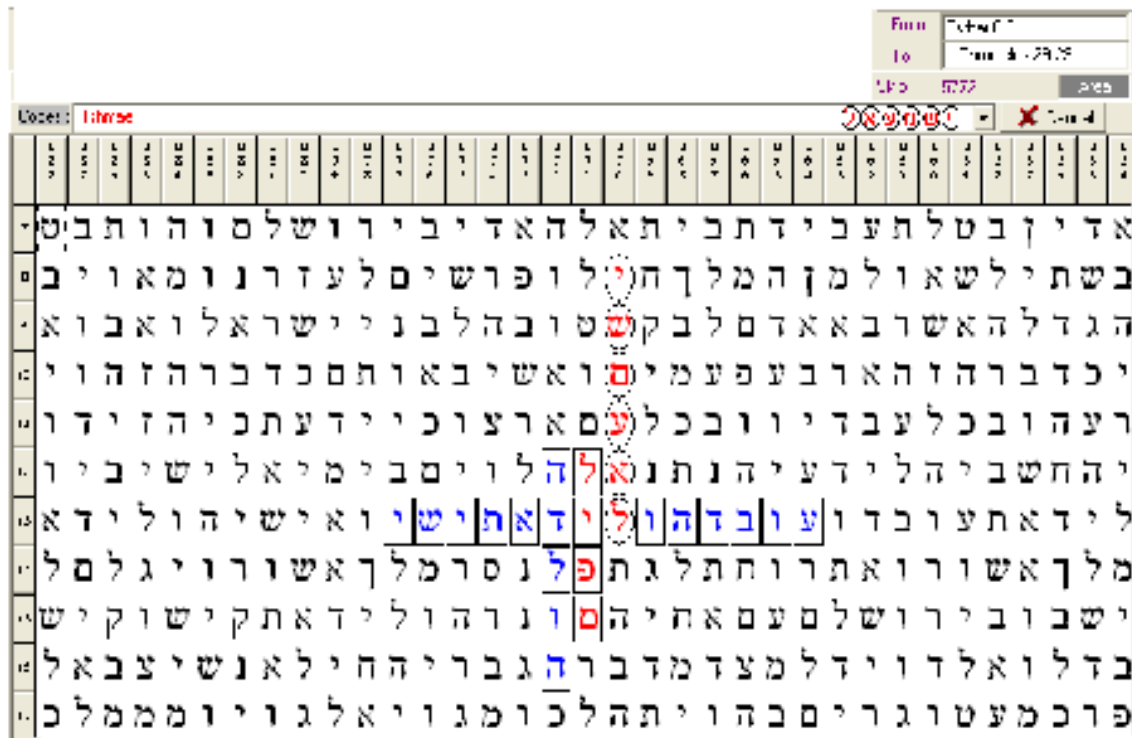
מכתב מאת הרה"ג ר' שמואל טריאסטר שליט"א מצפת.

ערבים בדילוג של 5772
מצוי בין תהלים לספר דניאל

המילה "ערבים" מופיע רק פעם אחד בדילוג של 5772 (השנה תשע"ב = 5772) והקשר בין המצב של ישמעאל והמשיח מופיע בדף הזה – שמקביל בדיוק לדף של ישמעאל בדילוג 5772.

The screenshot shows a software interface for text analysis. At the top, there are fields for 'Page' (Page 1 of 323) and 'Line' (Line 41 of 3). Below that, there are buttons for 'Print', 'Copy', and 'Paste'. The main area is a grid with 'Codes' in the top left corner, set to 'Arabs'. The grid contains Hebrew text with numerical values (likely gematria) written above each character. The text is:
אנִי־חַכְמָה־שֶׁכִּנֵּתִי־עֵרְמָה־וְדַעַת־מִזְמוֹת־אֲמַצְאִיר־אֵת־יְהוָה־
וְנִגְדִיהוּ־הָאֵף־כִּי־לִבּוֹתִבְנֵי־אָדָם־לֹא־יֵאָהָב־לְךָ־הוֹכַח־
רֵאתִי־הוּהוּ־עֲשׂוֹכְבוֹד־וְהוּהוּ־יִסְצָנִי־סִפְחִי־סִבְדֹרְךָ־עֲקֹשׁ־
תִּשְׁנֵאֵי־בְצַעֵי־אֲרִי־ךְ־יִמְלִי־סָאֲדָם־עֲשִׂק־בְּדָם־נִפְשֵׁד־בֹרֵי־
דָאֲסִירִי־סָאֲנָנִי־וְלֹאֲשִׁמְכֵנוּ־קוֹלֵנוּ־גִשְׁקֵנוּ־וְגִדֵנוּ־לְשִׁמְהָ־
אֲתָה־עֲמַל־תִּשְׁכַּח־כִּמִּי־עֲבֹד־וְתִזְכֹּר־מִצַּהֲרִי־סִי־קוֹס־חֵלֵל־
יֹוֵאֲמֵר־לִכֵּן־שִׁעֲפִישִׁי־בְּיָדֵנוּ־וְנִי־בְעֵבֹר־חֹשִׁי־בִי־מוֹסֵר־
שְׁלוֹוֵי־אֲמֵרִי־תִנְנֵי־כִי־רַחֲמֵי־קִדְמֵי־מִי־אֱלוֹהֵי־שִׁמְרֵךְ־
אֲוֹרְעֵי־סָאֲךָ־שׁוֹאֲלֵי־שִׁמְעֵנוּ־לֵאֲשֶׁר־יִלְאִי־שׁוֹרְנֵהָ־אֵף־כִּי־
נִי־סוֹיֵאֲכַל־וְעֲמֹל־חֲסִבֵּי־תוֹרוֹי־נִדְוֹלוּ־וְיִנְחָמוּ־אֵת־
עֲשֵׁנֵי־הַסִּמְחָלֵנוּ־וְכִלֵּינוּ־וְתִשְׁאַרְהֵאֲשֵׁה־מִשְׁנֵי־יְלִדֵי־הָ

וראה פלא. על יד המילה ישמעאל בדילוג שווה של 5772 (שנת הפלת מנהיגם) מופיע בדיוק המילים "מפיל ישמעאל, הוליד את ישו".

חדש מסוד החשמל :

א : הופיע ויצא לאור ספר בכריכה רכה מאמר הגאולה עם 660 ראיות על ביאת המשיח מסוף תשע"ב עד סוף תשע"ה.

ניתן להשיג במחיר 10 שקל בטל : 026537343 או במייל ללא תשלום.

ב : יצא לאור לאברכי כולל בלבד שיעורי וידאו המראים את סדור הרש"ש על המסך ומסבירים את הכוונות של כל מעגל השנה. פרטים

בטל 026537343

ג : הוקם בס"ד ארכיון לעלונים ומאמרים שפורסמו. כולל מאות שיעורי

אודיו בספר סוד החשמל ובספר הזהר שעדין לא פורסמו. כמו כן ניתן

להוריד אוסף מאמרים בענין הגאולה בתשע"ב ועוד.

קישור לארכיון :

https://docs.google.com/folder/d/0B_XwtW-OvSn4emh4WGVXUnVwRTA/edit

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל : 0573109982.

או במייל fish@neto.net.il

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

ניתן לקבל ללא תשלום בדואר אלקטרוני את מאמר קץ הגאולה בתשע"ב כ660 ראיות על ביאת המשיח בקרוב.

יצא לאור בעימוד מחודש עם פרקים וכותרות. לשלוח בקשה למייל.